Małe Owieczki

Podręcznik instruktora

Ta książka należy do _____

SOUTH PACIFIC DIVISION EDITIO

General Conference Youth Ministries Department

Małe Owieczki

Podręcznik instruktora

SOUTH PACIFIC DIVISION EDITION

General Conference Youth Ministries Department

Polska wersja
Tłumaczenie: Anna Skrzypczak
Redakcja: Paulina Rawińska
Korekta: Natalia Skrzypczak, Magdalena Sulej-Lobert, Paulina Rawińska
Skład: Wioletta Morozowska
Koordynator projektu: Paulina Rawińska

Produced by:
General Conference Youth Ministries Department
12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, MD 20904

Departmental Director: Gary Blanchard
Associate Youth Director: Pako Mokgwane
Associate Youth Director: Andrés J. Peralta
Editor-in-Chief: Andrés J. Peralta
Departmental Advisor: Abner De Los Santos
Senior Editorial Assistant: Kenia Reyes-de León

Project Manager: Mark O'Ffill
Content Contributors: Mark O'Ffill
Ted & Betsy Burgdorff

Copy Editor: Mark O'Ffill

Cover & Interior Designer:
Jonatan Tejel
Isaac Chia
Adrian Gutierrez Perez
Wilbert Hilario (ClicArt)
Had Graphic Inc.
hadgraphic@gmail.com

Photos by: © Shutterstock

Division Correspondents:
Al Powell (IAD)
Alastair Agbaje (TED)
Armando Miranda (NAD)
Benoy Tirkey (SUD)
Busi Khumalo (SID)
Carlos Campitelli (SAD)
Gennady Kasap (ESD)
Ron Genebago (SSD)
Jonatan Tejel (EUD)
Magulilo Mwakalonge (ECD)
Nak Hyung Kim (NSD)
Nick Kross (SPD)
Peter Bo Bohsen (TED)
Tihomir Lazic (TED)
Tracy Wood (NAD)
Udolcy Zukowski (SAD)
Ugochukwu Elems (WAD)
Vandeon Griffin (NAD)
Zlatko Musija (TED)

Resources:
Gomez, Ada. "Adventist Adventurer Awards." Adventist Adventurer Awards - Wikibooks.org. North American Division Club Ministries, 2014. Web. 26 July 2017. <https://en.wikibooks.org/wiki/Adventist_Adventurer_Awards>.

Gooch, Jennifer A. Eager Beaver Leader's Guide with 23 Themed Meeting Plans. 3rd ed. Lincoln, Neb.: AdventSource, 2007, 2015. Print.

For information
Email: youth@gc.adventist.org
Website: youth.adventist.org

Mailing Address:
Adventist Youth Ministries
General Conference of Seventh-day Adventist
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6600, USA

SOUTH PACIFIC DIVISION EDITION:

Adapted by SPD Discipleship Youth Team
148 Fox Valley Road, Wahroonga
NSW 2076, Australia

Director/Specialist: Nick Kross
Dept. Assistant: Diane Samani Eke
Email: youth@adventist.org.au
Website: youth.adventistchurch.com

Drogie Zuchy Adventurer, Rodzice i Kadro,

Dziękujemy za to, że przyczyniliście się do opracowania nowego programu nauczania i wydania nowych podręczników dla grupy Adventurer. Zostały one dostosowane do potrzeb dzieci w wieku 4-9 lat. Założeniem nowego programu jest koncentracja na Jezusie oraz pomoc w kształtowaniu poczucia własnej wartości dzieci i tworzenia zdrowych relacji ze społeczeństwem, umożliwiając im przy tym dobrą zabawę podczas zbiorek. Naszym celem jest stworzenie wszechstronnego przewodnika do wykorzystania zarówno w małej jak i dużej grupie, w rodzinie, w różnych programach dla dzieci oraz w czasie szkółki sobotniej.

Użyliśmy kilku kryteriów tworzenia podręcznika. Pracowaliśmy wraz z adwentystycznymi nauczycielami i liderami młodzieży, żeby wykorzystać najlepsze dostępne źródła dla naszych zuchów. Po pierwsze, użyliśmy taksonomii Blooma - metodologii o szerokim zakresie, odpowiedniej zwłaszcza dla dzieci w wieku 7 lat i starszych, co pomogło nam dobrać zadania do umiejętności dziecka. Na przykład zadaniem dla Małych Owieczek (4 lata) będzie wysłuchanie czytanej historii, a już 8- i 9-latki sami przeczytają historie odpowiednie do ich możliwości. Dodatkowo zastosowaliśmy filozofię uczenia się wielozmysłowego, a zadania zostały tak dobrane, by trafić do każdego dziecka. Zatem wymagania są tak stworzone, żeby dzieci doświadczały jednocześnie stymulacji wizualnej, słuchowej i kinestetycznej, jak i smakowej i węchowej, jeśli to tylko możliwe. Nasze wymagania przepuściliśmy również przez filtry rozwojowe, żeby wyjść naprzeciw potrzebom rozwojowym każdej z grup wiekowych.

Zuchy - każda zbiórka Adventurer powinna być skupiona na działaniu. Znaczy to, że przez większość czasu dzieci powinny być zaangażowane, by poznać dany temat. Siedzenie i np. słuchanie historii powinno stanowić niewielki procent zbiórek, więcej czasu należy zaplanować na aktywności ruchowe, prace plastyczne, ćwiczenia, śpiew czy modlitwę. W większości przypadków ich opiekun, czy to rodzic, dziadek czy ulubiony sąsiad, może pomóc im w dokończeniu „pracy" w domu. Pomóż dzieciom maksymalnie się zaangażować i nigdy nie zapominaj im podziękować!

Rodzice - bardzo doceniamy czas, który poświęcacie dzieciom. Wielu z was jest zaangażowanych jako kadra zuchowa. Dziękujemy wam bardzo. To właśnie m. in. dla was stworzyliśmy ten podręcznik, który jest zgodny z założeniami programu, a jednak pełen ciekawych zadań; różnorodny, ale skoncentrowany na Chrystusie. Mamy nadzieję, że dzieci przyniosą do domu prawdy, które odkryły o „sobie samym, swoim Bogu, swojej rodzinie, swoim świecie" i będą je stosować w życiu. Dajcie dzieciom przestrzeń do dzielenia się swoimi przeżyciami. Pozwólcie im pokazać, czego się nauczyły i zademonstrować gry, w jakie grały. Miejcie na uwadze, że większość aktywności jest praktycznych, nie spodziewajcie się więc zeszytów z notatkami. W zamian zuchy przyniosą niesamowite przeżycia i wspomnienia.

Kadro – bogaty i różnorodny podręcznik pomoże wam w stworzeniu dobrego środowiska dla grupy waszych zuchów. Są w nim ujęte etapy rozwoju dziecka, szczególne potrzeby, wskazówki dla zastępowych oraz porady jak pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami. Dodatkowo w podręczniku znajduje się bardzo wiele kreatywnych pomysłów na aktywności (część dla instruktora), natomiast w zeszycie ćwiczeń zucha jest miejsce na ich wypełnienie lub odhaczenie, gdy już zostaną zaliczone. Staraliśmy się zaproponować aktywności możliwe do wykonania przy użyciu niewielkiej ilości rekwizytów, ograniczonej przestrzeni i skromnego budżetu. Jednak, każda drużyna jest wyjątkowa, więc biorąc pod uwagę wasze możliwości dostosujcie pomysły do potrzeb waszej grupy. Na początku podręcznika są dodatkowe pomysły jak zorganizować zbiórki i czas w zastępach, tak żeby w ciągu ok. 15 zbiórek zrealizować wszystkie wymagania na stopień. Na koniec możesz nagrodzić swoje zuchy nadaniem stopnia oraz pinem. Oczywiście możecie organizować dodatkowe spotkania, wycieczki terenowe, sprawności grupowe oraz inne aktywności!

Jeśli zuch Adventurer zrealizuje wszystkie wymagania, należy go nagrodzić nadaniem stopnia i specjalnym pinem, który odpowiada nazwie i obrazkowi z okładki podręcznika. Łącznie jest sześć rocznych podręczników dla poszczególnych grup wiekowych. Pierwszy, Małe Owieczki - dla 4-latków, drugi, Ranne Ptaszki - dla 5-latków, Pracowite Pszczółki - dla 6-latków, Promyczki - dla 7-latków, Budowniczy - dla 8-latków i Pomocna Dłoń - dla 9-latków. Wiele z dzieci w trakcie roku harcerskiego będzie obchodzić urodziny i z racji wieku będą chciały przejść do kolejnego stopnia, ale powinny zakończyć jeden stopień, żeby rozpocząć następny. Program jest dedykowany do realizacji podczas jednego roku harcerskiego. W czasie każdej zbiórki zazwyczaj jest czas, żeby zrealizować jedno lub więcej wymagań z podręcznika.

Naszywki sprawności i piny (wręczane na zakończenie wszystkich zadań z podręcznika) są dostępne na stronie https://skladnica.4zywioly.pl/zha.

Dziękujemy za dołączenie do nas w tej podróży!

Andrés J. Peralta
Associate Youth Director

Historia Adventurer

Historia Adventurer sięga roku 1917, kiedy to powstał Podstawowy Kurs Czytania dla dzieci. Stał się on ostatecznie częścią wymagań dla Adventurer. Pierwszy zastęp Promyczków ukończył kurs w roku 1924. Nagroda dla Pracowitych Pszczółek została przyznana po raz pierwszy w 1928 roku, w roku 1929 po raz pierwszy użyto terminu „uroczystość przyznawania stopni", aby opisać uroczystość ukończenia stopnia i wręczenia naszywek. Przyrzeczenie i Prawo Pracowitych Pszczółek zostało spisane w 1929 roku.

Nazwy dla grup wiekowych były zmieniane w czasie oraz charakterystyczne dla różnych miejsc; były to m. in. Klasa Przygotowawcza, Pre-Juniorzy, Pre-Przyjaciele, Pre-JMV, Pre-AJY, Pre-Pathfinders, Klasa Achievement oraz Adventurer.

Do roku 1933 grupę młodszych harcerzy znano pod nazwą Preparatory Members. Dwie dominujące klasy na zachodnim wybrzeżu Stanów Zjednoczonych nazwano Pracowite Pszczółki i Pomocne Dłonie. Na wschodzie natomiast byli oni znani jako Promyczki i Budowniczy. Wszystkie te grupy używały tego samego Przyrzeczenia i Prawa. Różniły się tylko niektórymi wymaganiami. W latach 1933-1938 termin Progressive Class Work był używany w odniesieniu do wszystkich grup od Pracowitych Pszczółek aż do Mistrza Towarzysza.

W 1940 roku Generalna Konferencja wyodrębniła dwa stopnie Missionary Volunteer Progressive Classes, które były przed stopniem harcerskim Przyjaciel. Były to Promyczki i Budowniczy. Mieli proste przypinki z celuloidu, a tam, gdzie były używane chusty, miały kolor beżowy w przypadku Promyczków i zielony w przypadku Budowniczych.

W Stanach Zjednoczonych i w Europie dla tego samego programu używano wielu różnych nazw, np. „Pod prąd", „Niosący Światło Juniorzy", „Klub Promieni Słońca", „Złota zasada". 10 czerwca 1946 r. Komitet Wolontariuszy Misyjnych przegłosował jednolite nazwy dla klas Pre-Juniorów: Pracowite Pszczółki, Promyczki, Budowniczy oraz Pomocna Dłoń.

W roku 1953 pojawiły się pierwsze grupy pre-Pathfinder Adventurer, a w roku 1954 odbyły się pierwsze obozy zuchowe w różnych konferencjach (są to amerykańskie odpowiedniki naszych chorągwi) dla chłopców i dziewcząt w wieku 9 lat, a następnie 8 i 9 lat.

Nazwa Adventurer pojawiła się po raz kolejny w roku 1963 opisując grupę Pre-Pathfinder, tym razem w Pioneer Memorial Church w Andrews University.

W 1969 roku w Konferencji Waszyngtońskiej zaczęła funkcjonować grupa pod nazwą Bobry. Do grupy tej należały dzieci w wieku 6 - 9 lat. Miały swoje własne mundury, żółte koszulki lub bluzy i brązowe spodnie lub spódniczki.

W 1976 roku Podręcznik dla Liderów Młodzieży wspomniał o nowo powstałej grupie pre-JMV, a w roku 1979 w Wydziale Północnoamerykańskim uczniów w klasach 1 - 3 nazwano Adventurer.

Generalna Konferencja w 1985 r. wspomniała o wymaganiach do stopni Adventurer. Prawo Zborowe Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego z 1986 roku również określa uczniów w klasach 1 - 4 jako Adventurer. W roku 1989 Generalna Konferencja zagłosowała za ustanowieniem organizacji Adventurer jako części programu Pathfinder i odgłosowała również oficjalne logo Adventurer.

W 1990 roku kilka wydziałów wypróbowywało pilotażowy program nowych materiałów organizacji Adventurer z Generalnej Konferencji, który włączał ich własne błękitne i białe mundury, własne naszywki sprawności (w kształcie trójkątów) oraz własną strukturę drużyn. W kolejnym roku na Zjeździe Służby Dzieci w Cohutta Springs w stanie Georgia Norman Middag zaprezentował nowy program dla Adventurer.

W 1999 roku na corocznym zjeździe Generalna Konferencja zaleciła dodanie do Prawa Zborowego nowego działu o organizacji Adventurer.

Lista zadań Małych Owieczek

Imię:_____ Data rozpoczęcia:_____ Data zakończenia:_____

Wymagania podstawowe

1. Naucz się na pamięć Przyrzeczenia zuchowego.
2. Zdobądź sprawność Słuchanie historii I.
3. Zdobądź sprawność Wełniana owieczka.

Mój Bóg [wybierz przynajmniej jedną sekcję]

1. Boży plan, by mnie zbawić
   a. Pokoloruj obrazki z każdego dnia stworzenia.
   b. Opowiedz dorosłemu jedną z historii stworzenia: stworzenie zwierząt, ludzi, szabatu.
2. Boże przesłanie dla mnie
   a. Zdobądź sprawność Mój przyjaciel Jezus.
   LUB
   b. Zdobądź sprawność Mały Jezus.
3. Boża moc w moim życiu
   a. Bierz udział w regularnych nabożeństwach rodzinnych. Prowadź dzienniczek nabożeństw.
   b. Zapytaj rodzica lub opiekuna jaki jest ich ulubiony dzień stworzenia.
   c. Zdobądź sprawność Biblijni przyjaciele I.

Ja sam [wybierz przynajmniej jedną sekcję]

1. Jestem wyjątkowy
   a. Zdobądź sprawność Aktywne paluszki.
2. Umiem podejmować mądre decyzje
   a. Zdobądź sprawność Dzielenie się.
3. Dbam o swoje ciało
   a. Zdobądź sprawność Zdrowe jedzenie.

Moja rodzina [wybierz przynajmniej jedną sekcję]

1. Mam rodzinę
   a. Zdobądź sprawność Moja rodzina.
2. W rodzinie troszczymy się o siebie nawzajem
   a. Zdobądź sprawność Super pomocnik.
3. Rodzina uczy mnie samodzielności
   a. Zdobądź sprawność Moje zdrowie.

Mój świat [wybierz przynajmniej jedną sekcję]

1. Świat przyjaciół
   a. Zdobądź sprawność Stworzenie.
2. Świat innych ludzi
   a. Zdobądź sprawność Służba społeczności.
3. Świat przyrody
   a. Zdobądź co najmniej dwie z poniższych sprawności:
      - Akweny
      - Owady
      - Gwiazdy
      - Pogoda I
      - Zwierzęta w ZOO

Inne sprawności, które mogą być zdobyte przez Małe Owieczki:

- Alfabet I
- Kolory
- Murowanie
- Muzyka
- Liczby
- Pociągi i ciężarówki
- Rowerki
- Żubry I

Lista zadań instruktora

Wymagania podstawowe

1. _____
2. _____
3. _____

Mój Bóg

1.
   a. _____
   b. _____
2.
   a. _____
   b. _____
3.
   a. _____
   b. _____
   c. _____

Ja sam

1.
   a. _____
2.
   a. _____
3.
   a. _____

Moja rodzina

1.
   a. _____
2.
   a. _____
3.
   a. _____

Mój świat

1.
   a. _____
2.
   a. _____
3.
   a. _____
   - _____
   - _____
   - _____
   - _____
   - _____

WSTĘP

„Jeśli jakiś człowiek posiada sto owiec i zbłądzi jedna z nich, czy nie zostawi w górach dziewięćdziesięciu dziewięciu i nie pójdzie szukać zbłąkanej? I jeśli uda mu się ją znaleźć, to zapewniam was, cieszy się z niej bardziej niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu tych, które nie zbłądziły. Tak też nie jest wolą waszego Ojca w niebie, aby zginął jeden z tych małych."

Co za wielka odpowiedzialność! Ale również niesamowite możliwości! Zbiórki Małych Owieczek są świetną okazją do prowadzenia czterolatków z twojego kościoła, społeczności lub rodziny do Jezusa. Jest to też dobra możliwość uczenia ich miłości Jezusa i pokazania jego pięknego świata.

Podręcznik został opracowany, aby pomóc rodzicom i zastępowym Małych Owieczek, którzy pragną pracować z dziećmi, w miarę ich psychicznego i duchowego rozwoju. Program Małych Owieczek może być użyty jako część programu Adventurer w twoim kościele lub przez rodziców jako pomoc w uczeniu swoich dzieci nowych umiejętności i wartości.

Wszystkie aktywności Małych Owieczek powinny być zabawą skoncentrowaną na dzieciach. Pamiętaj, że dzieci w tym wieku obserwują dorosłych, przyglądają się spotkaniom i oceniają w jaki sposób mogą się dostosować. Więc... weź głęboki oddech, pomódl się i pamiętaj o poczuciu humoru. Twoja przygoda z Małymi Owieczkami właśnie się zaczyna!

DZIAŁ 1

Poziom Małych Owieczek

Ta część zawiera przegląd poziomu Małych Owieczek. Dowiesz się, jakie miejsce w organizacji Adventurer zajmują Małe Owieczki, poznasz ich cele, przyrzeczenie, hymn i wiele więcej!

Nowe Logo ADVENTURER

Cele Małych Owieczek

01 Pokazanie Bożej miłości do dzieci.

02 Promowanie wartości wyrażonych w Prawie i Przyrzeczeniu Adventurer.

03 Stworzenie odpowiedniego otoczenia, w którym wszystkie dzieci dobrze się czują.

04 Zachęcenie dzieci do dobrej zabawy.

Przyrzeczenie Adventurer

Ponieważ Jezus mnie kocha, będę zawsze robić wszystko jak najlepiej.

Prawo Adventurer

Jezus może mi pomóc:

- być posłusznym,
- być czystym,
- być szczerym,
- być uprzejmym,
- być pełnym szacunku,
- być uważnym,
- być pomocnym,
- być pogodnym,
- być rozważnym,
- być pobożnym.

Hymn Adventurer

Adventurer to my,
na zbiórce, w domu też.
Adventurer to my
i wciąż uczymy się,
jak być wiernym
dzień po dniu,
by być jak Jezus, służyć Mu.
Adventurer to my!

Podręcznik Małych Owieczek

Jednym z twoich obowiązków jako rodzica czy zastępowego Adventurer jest zachęcanie do rozwoju fizycznego, psychicznego i duchowego każdego dziecka. Klasy (zastępy) Adventurer zostały stworzone, żeby ci w tym pomóc. Wymagania dla Małych Owieczek są podzielone na pięć obszarów: Wymagania podstawowe, Mój Bóg, Ja sam, Moja rodzina, Mój świat. Dodatkowo zawierają dużo zabaw oraz sprawności, które dzieci mogą zdobyć.

Większość dzieci będzie w stanie ukończyć wszystkie zadania programowe Małych Owieczek. Ukończenie każdego zadania należy odnotować w liście zadań, możesz zaznaczyć to gwiazdką lub naklejką obok imienia dziecka na liście Małych Owieczek lub na karcie zaliczeniowej. Na koniec roku Adventurer, każde dziecko, które ukończyło wszystkie zadania otrzyma pin Małej Owieczki podczas specjalnego spotkania.

Zdobywanie pojedynczych sprawności jest również nagradzane jako część programu Małych Owieczek. Sprawność zdobywa się, gdy spełni się wszystkie wymagania. Jeśli dziecko i jego zastępowy/rodzic ukończą wszystkie potrzebne sprawności, dostępne są kolejne.

Bardzo ważne jest, by zastępowi rozumieli, że nie wszystkie dzieci z zastępu Małych Owieczek są na takim samym etapie rozwoju lub też mają takie same predyspozycje fizyczne. Musisz być elastyczny co do sposobu, w jaki dzieci realizują wymagania. Od ciebie zależy, w jaki sposób zinterpretujesz wykonanie zadania i spełnienie wymogów. Na przykład nie wszystkie dzieci będą w stanie zapamiętać lub przeczytać werset z Biblii. W zamian możesz wyjaśnić dzieciom ten werset i poprosić, żeby go zilustrowały. Dziecko może nie być w stanie utrzymać pędzelka, ale w zamian może wziąć gąbkę, zamoczyć ją w farbie i udekorować obrazek. Znów, elastyczność i kreatywność są kluczem do zapewnienia sukcesu każdemu dziecku.

DZIAŁ 2

Charakterystyka Małych Owieczek

Dział, który pomoże tobie i twojemu zastępowemu na szybki przegląd, czego możesz oczekiwać od Małych Owieczek, a czego nie powinieneś.

Co musisz wiedzieć o Małych Owieczkach

W książce „Wychowanie”, Ellen White zachęca rodziców, by zrozumieli potrzeby rozwojowe swoich dzieci. Ten dział pomoże ci w zrozumieniu fizycznej, poznawczej i społecznej charakterystyki Małych Owieczek. Pamiętaj, że dzieci rozwijają się w swoim własnym tempie, niektórzy z Twoich podopiecznych jeszcze nie rozwinęli się do końca, a niektórzy już przeskoczyli do następnego etapu. Również zdolności, które nie były jeszcze rozwinięte na początku roku u zuchów, mogą rozwinąć się pod koniec. Dzieci z zastępu Małych Owieczek szybko się uczą i rozwijają. Upewnij się, że skupiasz się na konkretnych potrzebach danego dziecka, a nie na tym, na jakim powinien być etapie.

Charakterystyka rozwojowa

- Uczą się przez zabawę.
- Koncentrują uwagę na krótką chwilę.
- Przestrzegają zasad, ale nie rozumieją co jest dobre, a co złe.
- Potrafią wykonać dwa niezwiązane ze sobą, proste polecenia.
- Rozumieją zagrożenia i potrafią zareagować na nie strachem.
- Doświadczają huśtawek nastrojów, ale napięcie nie trwa długo.
- Znają kilka kolorów.
- Rozumieją pojęcie rozmiarów i kształtów.
- Lubią wykonywać zadania samodzielnie, ale czują się bezpiecznie, gdy dorośli są w pobliżu, by im pomóc.

Motoryka duża

- Z łatwością biegają i wspinają się.
- Wciąż uczą się skakać, łapać kozłującą piłkę, chodzić w szeregu, skakać na jednej nodze i kopać piłkę.
- Potrafią rzucać piłkę znad głowy.
- Ruszają całymi rękoma w czasie pisania i rysowania.

Motoryka mała

- Same się ubierają, ale potrzebują pomocy z zamkami, zapięciami i guzikami.
- Potrafią trzymać ołówek i narysować kółko czy twarz.
- Potrafią rysować proste kształty po liniach.
- Potrafią używać bezpiecznych nożyczek by wyciąć prosty kształt.
- Budują budowle z 10 klocków.
- Potrafią ułożyć proste 4-12 elementowe puzzle.

Rozwój mowy

- Zadają mnóstwo pytań.
- Lubią opowiadać historie.
- Lubią wymyślać nieistniejące słowa, rymy i szokować użyciem zabronionych słów.
- Lubią śpiewać.

Charakterystyka społeczna

- Zapytane chętnie się wypowiadają.
- Mogą mieć wymyślonego przyjaciela.
- Lubią odkrywać swoje ciało.
- Zaczynają się bawić z innymi, w grupie.
- Mogą być władcze.
- Zmieniają zasady gier.
- Czasami kłamią, żeby ochronić przyjaciół lub siebie samych.
- Mogą być nastawione bojowo, ale chcą mieć przyjaciół.

Charakterystyka duchowa

James Fowler, chrześcijański doradca, badacz i specjalista ds. rozwoju dzieci, zidentyfikował siedem etapów w duchowym rozwoju dziecka; trzy z nich są ściśle związane i paralelne z poznawczym i psychologicznym rozwojem dziecka.

Etapy rozwoju duchowego:
Pierwotna wiara (wiek 0-2)

1 - Wiara intuicyjno-ochronna (wiek 3-5)
2 - Wiara mityczno-literalna (wiek 6-11)
3 - Wiara syntetyczno-konwencjonalna (wiek 11 - dorastanie)
4 - Wiara indywidualno-refleksyjna
5 - Wiara powiązana
6 - Wiara upowszechniona

Etap 0 „Pierwotna wiara" to początkowe kroki wiary w ramionach rodziców. Etapy 3-6 są etapami wiary Pathfindersów i dorosłych. Fowler przeprowadził badania i odkrył, że wiele osób, nawet dorosłych, może nigdy nie rozwinąć etapów 4-6, jeśli celowo nie starają się rozwijać duchowo; jest to ich wybór czy będą pogłębiać swoją relację z Bogiem. W Adventurer pracujemy z dziećmi, które uczą się doświadczać Boga przez etapy 1 i 2.

Etap 1 Wiara intuicyjno-ochronna (Małe Owieczki i Ranne Ptaszki)

- Dzielenie się doświadczeniami - dzieci uwielbiają, gdy są w społeczności, w której mogą dzielić się swoimi duchowymi odkryciami.

- Rodzicielstwo - rodzice są zaangażowani w doświadczenia zuchów i mają ogromny wpływ na kształtowanie duchowości dzieci.

- Miłość i bezpieczeństwo - Bóg jest prawdziwy poprzez miłość i bezpieczeństwo zapewniane przez opiekunów, rodziców i zastępowych.

- Formowanie znaczenia - prawda o Biblii ma sens, kiedy są rzeczy, których mogą dotknąć i historie biblijne, z którymi mogą się utożsamiać. Dzieci w tym wieku nie są w stanie myśleć abstrakcyjnie i generalnie nie są w stanie zobaczyć świata z perspektywy kogoś innego.

- Doświadczanie tradycji - rozpoczęcie zbiórki według powtarzalnego schematu Przyrzeczenie i Prawo Adventurer, których uczą się i powtarzają każdego roku przez lata bycia zuchami, są częścią doświadczania tradycji. Bóg staje się bardziej prawdziwy, kiedy rzeczy wokoło są przewidywalne i dzieci wiedzą czego można oczekiwać po aktywnościach duchowych. Wiara nie jest przemyślanym zestawem idei, ale raczej zestawem doświadczalnych wrażeń przeżywanych wspólnie z rodzicami i zastępowymi.

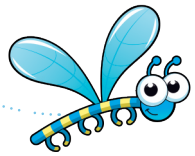
Etap 2 Wiara mityczno-literalna (Pracowite Pszczółki - Pomocne Dłonie)

- Porównania - dzieci w tym wieku są w stanie zauważyć różnicę między potwierdzonymi faktami, a rzeczami, które mogą być spekulacjami i fantastyką.
- Krąg zaufania - źródło duchowego autorytetu zaczyna się powiększać poza rodziców i zaufanych dorosłych do innych osób w społeczności, takich jak nauczyciele i przyjaciele.
- Religia taka, jakiej doświadczają - dzieci w tym wieku pokładają dużo zaufania w religii. Później na tym etapie dzieci mają zdolność rozumienia, że inni mogą wierzyć inaczej niż one same.
- Obowiązki - podążanie za Bogiem i Jego naukami widzą jako obowiązek i przywilej.
- Formowanie znaczenia - standardowo dzieci w tym wieku wiedzą, że modlitwa do Boga jest ważna i że się jej od nich oczekuje. Wierzą, że dobre zachowanie jest nagradzane, a złe karane. Jeśli jestem dobry względem Boga, to Bóg będzie dobry dla mnie. Nauka o prawdziwości Bożej łaski, która zaczyna się na tym etapie, pomoże im w przyszłości pogłębić relację z Jezusem, kiedy wkroczą w etap 3 i 4.
- Doświadczanie tradycji = znaczenie symboli - symbolika biblijna jest dosłowna, bez dodatkowego znaczenia. Historie biblijne są pełne mocy i prawdziwie motywują.

Dyscyplina - co robić, a czego nie robić

Najlepszym sposobem, by zapobiec problemom z dyscypliną jest zajęcie Adventurer różnymi zadaniami. Poniższe strategie pomogą Ci kierować twoimi zuchami. Pamiętaj, że jesteś tu po to, by pomóc dzieciom i ich rodzinom uczyć się miłości do Jezusa, jednakże jest bardzo ważne, żebyś był wzorem miłości, cierpliwości i pogodnego nastawienia. Jeżeli chcesz, żeby twój zastęp był świetnym miejscem dla każdego, staraj się utrzymać poczucie humoru i współczucie nawet, kiedy zachowanie zucha jest problematyczne.

Co robić . . .

- Sporządź listę kilku krótkich, prostych zasad, które dzieci będą znały i umieść je w widocznym miejscu. Przykładowe zasady: Bądź uprzejmy dla innych. Zachowuj dobre maniery. W ciszy słuchaj innych. Podążaj za instrukcjami. Bądź pozytywny.
- Używaj znaków, by skupić uwagę dzieci. Sygnałem może być naprawdę wszystko, np. szybkie włączanie i wyłączanie światła, włączanie i wyłączanie latarki, trzymanie ręki w górze czy użycie dzwonka.
- Używaj ciszy. Jeżeli jest głośno, zatrzymaj się na chwilę i czekaj w ciszy, aż uwaga wszystkich będzie znów skierowana na ciebie.
- Utrzymuj kontakt wzrokowy. Częste łapanie kontaktu wzrokowego z dzieckiem jest dobrym sposobem, by przestało robić to, co robi i skoncentrowało swoją uwagę na tobie.
- Używaj imion. Jeśli wymienisz imię zucha, za którym idzie pytanie lub zadanie, w prosty sposób szybko przywołasz je z powrotem do skupienia.
- Stój blisko zucha, by wrócił do swojego zadania.
- Poproś dorosłych o interakcję z dziećmi. Jeśli dorośli z radością uczestniczą w aktywnościach, bardziej prawdopodobne jest, że zuchy będą naśladować ich zachowanie. Dodatkowo, gdy dorośli są zaangażowani, może to zapobiec potęgowaniu złego zachowania.

Czego nie wolno robić . . .

- Nie zawstydzać i nie upokarzać dziecka przy wszystkich ani na osobności.
- Nie reagować przesadnie.
- Nie tracić panowania nad sobą – nie krzyczeć, nie używać gróźb, nie dokuczać.
- Nie bić, nie dawać klapsów.
- Nie obrażać dziecka, mówiąc „jesteś głupi”, „jesteś bezużyteczny”, „jesteś niezdarny”.
- Nie używać sarkazmu.
- Nie porównywać dzieci.
- Nie „przyklejać dzieciom etykiety”, nie klasyfikować ich.
- Nie żądać szacunku - szacunek się nabywa.
- Nie oczekiwać od dzieci, że będą zachowywać się jak dorośli.

DZIAŁ 3

Małe Owieczki z niepełnosprawnościami

Naucz się, jak w pełni zaangażować wszystkie Małe Owieczki w twojej drużynie poprzez zrozumienie każdego dziecka i dowiedz się, jak zaplanować aktywności uwzględniające wszystkich.

Włączanie Małych Owieczek ze specjalnymi potrzebami

Możesz poczuć się przytłoczony, kiedy dowiesz się, że dzieci z niepełnosprawnościami będą częścią twojej drużyny. Nie martw się. Często proste zmiany w aktywnościach i wymaganiach to wszystko, co musisz wprowadzić. Dzieci z niepełnosprawnościami w tym wieku zazwyczaj są w stanie powiedzieć, kiedy potrzebują pomocy, a jeśli nie, to rodzice lub opiekunowie mogą to zrobić. Pamiętaj, że rodzice lub opiekunowie nie oczekują, żebyś postawił diagnozę lub zaoferował lek na chorobę dziecka, chcą tylko żebyś przywitał i zaakceptował dziecko w grupie. Dodatkowo inne dzieci i dorośli będą patrzeć na ciebie by wiedzieć, jak mają zareagować, więc dopilnuj, by traktować dziecko z niepełnosprawnością z taką samą otwartością i przychylnością jaką okazujesz innym dzieciom.

Co robić?

- Mów bezpośrednio do dzieci, nie do dorosłych.
- Miej na uwadze, że fizyczna niepełnosprawność dziecka nie jest powiązana z niepełnosprawnością umysłową.
- Zapytaj rodziców o potrzebne wyposażenie dla dziecka.
- Wyjaśnij zastosowanie specjalnego wyposażenia wszystkim dzieciom, by zmniejszyć ich strach.
- Szczególnie zatroszcz się o bezpieczeństwo niepełnosprawnego dziecka w czasie planowania aktywności.
- Upewnij się, że miejsce zbiórki będzie dostępne dla dziecka.
- Zapytaj dziecko, w jaki sposób wolałoby wykonać zadanie.
- Wspieraj samodzielność.
- Skup się na mocnych stronach wszystkich dzieci.
- Oczekuj rozsądnego zachowania od wszystkich dzieci.
- Bądź elastyczny.

Planowanie aktywności integracyjnych

Czasami trzeba będzie zastąpić lub zmienić wymagania programowe, aby dzieci z niepełnosprawnościami mogły w nich uczestniczyć. Będzie to wymagało kreatywnego myślenia z twojej strony. Pamiętaj, że celem jest, by aktywność była dobrą zabawą i wspierała rozwój dziecka. Oto kilka pomysłów, które pomogą ci zacząć:

- Poszukaj w społeczności swojego lub okolicznych zborów doświadczonych ludzi pracujących w tym obszarze i chętnych pomóc lub udzielić cennych wskazówek kadrze.
- Bądź w stałym kontakcie i konsultuj się z rodzicami dziecka z niepełnosprawnością. Oni najlepiej określą potrzeby swojego dziecka i pomogą przezwyciężyć obawy.
- Zamiast wymagać od dziecka, by nauczyło się wersetu biblijnego na pamięć, pozwól by narysowało obrazek, który przedstawia główny temat tego fragmentu: np. Jezus się mną dzisiaj opiekuje, Jezus przyjdzie powtórnie, Jezus weźmie mnie do nieba.
- Zapytaj dziecko z niepełnosprawnością ruchową, rodziców lub opiekunów o jedną z trzech rzeczy, nad którymi chcieliby z dzieckiem pracować, by zastąpić te wymagania sprawności Fitness, których dziecko nie jest w stanie lub nie chce wykonać.
- W pracy z dzieckiem ze spektrum autyzmu kluczem do sukcesu jest, żeby uchwycić się czegoś, czym dziecko się interesuje. Propozycje: pięć razy odbić piłkę do rodziców, trzy razy rzucić piłką do kosza, spróbować jednego nowego dania na tydzień.
- Jeśli dziecko ma problem z równowagą, zamiennikiem jeżdżenia na hulajnodze może być np. jeżdżenie na rowerze z dodaktkowymi kółkami.
- Zamiast robienia plakatu z historią stworzenia, niewidome dziecko może przygotować wystawę z małymi plastikowymi zwierzętami i innymi przestrzennymi przedmiotami.
- Dziecko z porażeniem mózgowym, ze słabszą motoryką może nie być w stanie zająć się małą działką w ramach sprawności Ogrodnik. W zamian może asystować dorosłym lub innym Promyczkom w podlewaniu i zbiorach.
- Naucz wszystkie dzieci przyrzeczenia Adventurer w języku migowym. To pomoże dziecku niesłyszącemu lub z zaburzeniami mowy uczestniczyć w nauce.
- Dziecko z zespołem Down'a może nie być w stanie zapamiętać dwóch głównych części Biblii. W zamian, poproś o zrobienie dwóch zakładek: jednej do Starego Testamentu i drugiej do Nowego Testamentu.

Dodatkowe pomysły

- Zaproś nauczyciela edukacji specjalnej (nauczyciela współorganizuiacego kształcenie specjalne w szkole twojego dziecka/pedagoga specjalnego), żeby porozmawiał z kadrą Adventurer.
- Odwiedź lokalną bibliotekę i wypożycz książki o dzieciach z niepełnosprawnościami.
- Poszukaj w swojej społeczności lub w okolicznych zborach doświadczonych ludzi pracujących w tym obszarze i chętnych pomóc lub udzielić cennych wskazówek kadrze.
- Bądź w stałym kontakcie i konsultuj się z rodzicami dziecka z niepełnosprawnością. Oni najlepiej określą potrzeby swojego dziecka i pomogą przezwyciężyć obawy.

DZIAŁ 4

Nauka i zabawa Małych Owieczek

Te spotkania pozwolą Małym Owieczkom dobrze się bawić uczestnicząc w zabawach edukacyjnych.

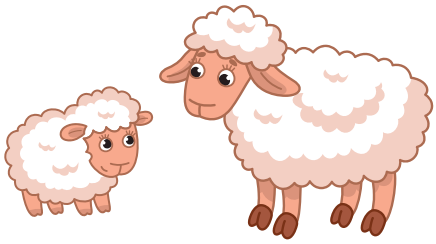

Zbiórki

Twój zastęp Adventurer jest częścią większej drużyny, zawierającej maksymalnie sześć zastępów. W wielu drużynach wszystkie zastępy zaczynają i kończą zbiórki razem, wykonując aktywności w grupie, natomiast twoja grupa wiekowa ma do dyspozycji czas, który jest pomiędzy.

Często uwzględniane elementy:

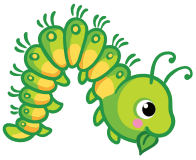
- Rozpoczęcie zbiórki z całą drużyną (hymn Adventurer, prawo i przyrzeczenie Adventurer, nabożeństwo, modlitwy, gawęda, śpiew),
- Aktywności w zastępach (grupy wiekowe)
  - możliwość zdobycia sprawności,
  - gry, historie, rękodzieło, aktywności,
  - różne możliwości doświadczania Jezusa,
- Zakończenie zbiórki z całą drużyną (gry i zabawy ruchowe, śpiew).

Wskazówki dotyczące aktywności

Zbiórki są zaplanowane w taki sposób, by osiągnąć cele programu, ale najważniejsze jest, by wyjść naprzeciw potrzebom dzieci. Mając to na uwadze, zbiórki opisane w tej książce są zaprojektowane tak, aby można było je modyfikować. Nie czuj się zobowiązany, by powtórzyć dokładnie to wszystko, co jest zaproponowane. Sugerowane aktywności są podane dla ułatwienia realizacji wszystkich wymienionych wymagań! Założenia są dostosowane do rozwoju dziecka, co oznacza, że w którymś momencie roku większość zastępu będzie w stanie opanować lub doskonalić swoje umiejętności, aby sprostać wymaganiom! Jeśli potrafisz wymyślić lub znasz aktywności, które również pomogą w spełnieniu wymagań, czuj się swobodnie, żeby zmienić lub przekształcić sposób pracy z dziećmi! Upewnij się tylko, aby nie było „tak jak w szkole", szczególnie chodzi o to, by dzieci były aktywne, angażowały ręce i żeby była to nauka interaktywna!

Wszystkie aktywności opisane w tym dziale są zaprojektowane w taki sposób, by prowadzić dzieci do Jezusa jak najlepiej się przy tym bawiąc i równolegle, umożliwiając uczenie się o swoim świecie, rodzinie i o sobie samym. Możesz celowo pomóc dzieciom w rozpoznaniu tych powiązań z Jezusem i ich światem, poprzez konkretne określenie celu zbiórki, związek aktywności z tematem, zadawanie dzieciom pytań, które zachęcą ich do podsumowania tematu ich własnymi słowami.

Jakiekolwiek tematy i aktywności wybierzesz, pamiętaj, żeby podczas każdej zbiórki używać tej samej struktury organizacyjnej. Dzieci w tym wieku lubią konsekwencję i regularność. Wytłumacz zuchom, co powinny robić czekając na instrukcje, określ zasady zachowania podczas aktywności i sprzątania po nich. Dzięki temu będą wiedziały, czego oczekiwać i jak się zachowywać podczas zbiórki.

Przewodnik zastępowych znajdujący się na końcu każdej książki jest po to, by pomóc rodzicom/kadrze zminimalizować czas potrzebny na przygotowanie się do poprowadzenia aktywności. Pomoce są przygotowane w taki sposób, by naturalnie przejść przez wypełnianie wymagań potrzebnych do zdobycia stopnia czy sprawności. Przygotowując aktywności, pamiętaj o tym, żeby wypełnić wszystkie wymagania.

Zeszyt ćwiczeń zawiera karty pracy dla dzieci (do wydrukowania w odpowiedniej ilości egzemplarzy), by mogły śledzić czego się nauczyły. Są to gotowe aktywności, np.: kolorowanie, tworzenie i działanie. Jest tam również wiele poleceń w stylu „idź, zrób to", do których zamiast miejsca na odpowiedź, jest lista zadań do odhaczenia, kiedy będą już wykonane.

Miej świadomość tego, że przebieg aktywności będzie różnił się w każdej drużynie i na każdej zbiórce. Czasami dzieci szybko uporają się ze wszystkimi zadaniami. Dobrze wtedy mieć przygotowaną dodatkową grę albo aktywność. Innego dnia dzieci tak się będą cieszyły wykonywaną czynnością, że nie będą miały ochoty kończyć. Bądź elastyczny! Nie jest czymś złym czasami zmienić plany i zaadaptować się do sytuacji, kontynuując coś, co wszystkim sprawia przyjemność. Jeżeli nie wszystko idzie gładko, możesz przerwać i zmienić kierunek zbiórki, zacząć robić coś nowego. Z kolei utrzymywanie szybszego tempa pracy niż naturalne, pozwala dzieciom się zaangażować i sprawia, że chętnie wrócą do tego zadania przy jednoczesnym braku czasu na nudę.

Pamiętaj, że elastyczność i entuzjazm są kluczem do sukcesu w prowadzeniu zbiórek Adventurer!

Sieć rodzicielska

Program Adventurer został stworzony, aby pomóc rodzicom w pełnieniu ich ważnej i odpowiedzialnej roli, podobnie, jak nauczyciele czy misjonarze. Celem programu jest umocnienie relacji rodzice-dzieci i późniejszego duchowego, fizycznego, psychicznego i społecznego rozwoju. Poprzez program Adventurer kościół, dom i szkoła mogą wspólnie z rodzicami towarzyszyć dziecku w zdrowym rozwoju.

W służbie Adventurer „zastępowi" i „rodzice" często są synonimami. Wiele drużyn na całym świecie zostało stworzonych i działa dzięki grupie rodziców, którą łączy ten sam cel - służba drużyny dla ich dzieci. Współczesne rodzicielstwo jest bardzo złożone. Adventurer stanowi wspaniałą i bezpieczną przystań, zapewniając strukturę, czas, jak również duchowe i emocjonalne wsparcie dla rodziców. Wszyscy rodzice chcą odnieść sukces! Program Adventurer, jeśli jest dobrze zaplanowany, może pomóc odnieść sukces nam wszystkim!

Mile widziani są rodzice, którzy chcą zaangażować się w program Adventurer - pomagają przy zastępie swojego dziecka, zbierają materiały, przygotowują lub wydają przekąski czy idą z dziećmi w teren w czasie wycieczki. Na tym etapie (4-9 lat) rodzice są absolutnie niezbędni do rozwoju duchowości i emocjonalnego wzrostu dzieci!

Dodatkowo zapewniając warsztaty dla rodziców, spotkania na interesujące ich tematy czy dzielenie się doświadczeniami, budujemy relacje między rodzicami, a taka społeczność sprawia, że program Adventurer jest jeszcze bardziej wszechstronny i trafia do całych rodzin. Przyjaciele lub rodzice pracujący nad wspólnym projektem, sprawiają, że cel zostaje osiągnięty!

Pomysły na zaangażowanie rodziców:

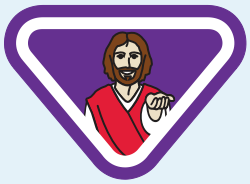
- opowiadanie/czytanie historii grupie zuchów,
- granie na instrumencie w czasie śpiewu,
- planowanie i realizowanie wycieczki,
- przekąski,
- przygotowywanie i sprzątanie po aktywnościach,
- prowadzenie gry lub aktywności.

Pomysły na budowanie relacji między rodzicami:

- spotkania rodzinne poza zastępem Adventurer,
- planowanie i prowadzenie nabożeństwa,
- prowadzenie wspólnego ogródka (zaangażowanie dzieci, dzielenie się historiami),
- wspólne jedzenie,
- studiowanie Biblii w małej grupie po zbiórce albo innego wieczoru. Studiowanie w Biblii historii rodziców odnoszących sukces (lub nie), nauk Jezusa lub innego tematu interesującego grupę,
- organizacja spotkania modlitewnego, stworzenie grupy modlitewnej – modlitwy o siebie nawzajem, o małżonków, relacje i dzieci,
- pomoc innym rodzinom w grupie, jeśli jest taka potrzeba.

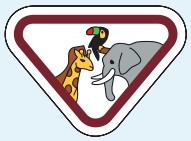

Małe Owieczki - Zakres i kolejność zadań

Dziedzina	Podstawa	Podstawa	Mój Bóg Boży plan, by mnie zbawić	Mój Bóg Boże przesłanie dla mnie
Wymagania	Naucz się na pamięć Przyrzeczenia zuchowego		a. Pokoloruj obrazki z każdego dnia stworzenia. b. Opowiedz dorosłemu jedną z historii stworzenia: stworzenie zwierząt, ludzi, szabatu.	
Sprawności	Słuchanie historii I 	Wełniana owieczka 		Mój przyjaciel Jezus LUB Mały Jezus
Wykonano	○	○	○	○

Dziedzina	**Mój Bóg** Boża moc w moim życiu	**Ja sam** Jestem wyjątkowy	**Ja sam** Umiem podejmować mądre decyzje	**Ja sam** Dbam o swoje ciało
Wymagania	a. Bierz udział w regularnych nabożeństwach rodzinnych. Prowadź dzienniczek nabożeństw. b. Zapytaj rodzica lub opiekuna jaki jest ich ulubiony dzień stworzenia.			
Sprawności	Biblijni przyjaciele I	Aktywne paluszki	Dzielenie się	Zdrowe jedzenie
				
Wykonano	○	○	○	○

Dziedzina	**Moja rodzina** Mam rodzinę	**Moja rodzina** W rodzinie troszczymy się o siebie nawzajem	**Moja rodzina** Rodzina uczy mnie samodzielności	**Mój świat** Świat przyjaciół
Wymagania				
Sprawności	Moja rodzina 	Super pomocnik 	Moje zdrowie 	Stworzenie
Wykonano	○	○	○	○

Dziedzina	**Mój świat** Świat innych ludzi	**Mój świat** Świat przyrody	
Wymagania			
Sprawności	Służba społeczności 	Zdobądź co najmniej dwie z poniższych sprawności: Akweny, Owady, Gwiazdy, Pogoda I, Zwierzęta w ZOO. 	Jeśli starczy wam czasu możecie zdobyć dodatkowe sprawności dostępne dla tej grupy wiekowej: Alfabet I, Kolory, Murowanie, Muzyka, Liczby, Rowerki, Pociągi i ciężarówki, Żubry I.
Wykonano	○	○	○ ○

Małe Owieczki - część dla instruktora

Uwagi ogólne
Byłoby idealnie, gdybyś był w stanie udekorować salę na każdą zbiórkę Małych Owieczek. Pomoże to dzieciom uczącym się przez doświadczanie łatwiej przyswoić materiał. Udekoruj salę wypchaną owieczką, obrazkami, pasterzy, namiotów i ognisk, zbuduj sztuczne ognisko, przy którym dzieci będą siadać i słuchać historii.

Polecamy używanie maskotki małej owieczki jako głównego rekwizytu do nauki w „miejscu opowiadań historii". Może być prostsze, żeby dzieci słuchały i mówiły do maskotki niż do dorosłego. W ten sposób, różni dorośli mogą prowadzić program, ale używać tej samej maskotki do rozmowy z dziećmi.

Jeżeli pozwala Ci na to przestrzeń, zrób „miejsce opowiadań historii", „miejsce zabawy", „miejsce prac plastycznych", które będą przygotowane wcześniej (oraz wyposażone przez dorosłych), pomoże to, by zbiórka przebiegła szybko i sprawnie.

Wymagania podstawowe

I. Naucz się na pamięć Przyrzeczenia zuchowego.

Ponieważ Jezus mnie kocha, będę zawsze robić wszystko jak najlepiej.

II. Zdobądź sprawność Słuchanie historii I.

Wymagania:

1. Wysłuchaj dwóch czytanych książek odpowiednich dla twojego wieku z kategorii:
   a. Biblia
   b. Misja
   c. Przyjaciele i rodzina
   d. Natura
2. Opowiedz osobie czytającej, co podobało ci się najbardziej w każdej z tych historii.
3. Podziękuj osobie czytającej lub okaż wdzięczność wykonując pracę plastyczną.

Pomoc:

1. Celem tej sprawności jest nauczenie dzieci wartości, jaka płynie z czasu spędzonego na czytaniu. Małe Owieczki są na takim etapie rozwoju, że najlepiej uczą się poprzez oglądanie i doświadczanie tego, co robią rodzice/zastępowi. Jest to doskonałe wspólne zajęcie dla rodziców z dziećmi. Książki muszą być adekwatne dla małych dzieci. To NIE jest czas, żeby Małe Owieczki słuchały książek lub historii dla dorosłych.

Miejsca, gdzie można znaleźć książki:

- Drużyna może zasugerować lub nawet zakupić książki z każdej kategorii i wypożyczać je.
- Drużyna może również poprosić zuchy i harcerzy, żeby przynieśli książki na zbiórkę i spędzili czas na dzieleniu się i wymianie książkami.
- Jeśli w okolicy jest szkolna lub publiczna biblioteka, rodzice razem z dziećmi mogą odwiedzić ją i wypożyczyć tam książki.
- Czasami trudno znaleźć książki misyjne. Kontakt z sąsiadującymi zborami lub diecezją/wydziałem może być niezbędny.

Książki powinny być bardzo krótkie, najlepiej z wieloma pięknymi obrazkami.

2. Po tym jak zastępowy skończy czytać, może zadać następujące pytania:
   - Jaką osobę/zwierzę najbardziej polubiłeś w tej historii?
   - Która część była najbardziej ekscytująca? Która najsmutniejsza?
   - Czy kiedykolwiek doświadczyłeś czegoś takiego jak przeczytaliśmy w tej historii?
   - Czego się nauczyłeś słuchając tej książki?
3. Często dorosły, który pomaga dzieciom w napisaniu/wykonaniu kartki z podziękowaniem, będzie tym, który ją otrzyma. To dobrze. W ten sposób uczymy nasze dzieci okazywania wdzięczności.

   Materiały: kolorowy papier, kredki, naklejki, klej.

   Czas: 5-7 minut

   Zasady: wcześniej zegnij na pół standardowej wielkości arkusz kolorowego papieru lub papieru technicznego tak, by powstała otwierana kartka. Niech zuchy pokolorują ją lub wykleją obie strony, zewnętrzną i wewnętrzną. Na zewnątrz powinien być napis „Dziękuję" a w środku powinno być proste zdanie mówiące dorosłym za co dzieci są wdzięczne („Dziękuję za przeczytanie mi historii").

   Uwaga: dorośli będą musieli pomóc dzieciom z pisaniem słów.

III. Zdobądź sprawność Wełniana owieczka.

Wymagania:

1. Wysłuchaj czytanej książeczki/opowiadania o owieczce.
2. Powiedz trzy ciekawostki, których się dowiedziałeś na temat owieczek.
3. Weź udział w zabawie związanej z owieczkami.
4. Wykonaj pracę plastyczną dotyczącą owieczek.

Pomoc:

Jeśli możesz, stwórz miejsce do eksperymentów do tej sprawności, wtedy dzieci zapamiętają to na długi czas.

1. Jest kilka książek o owieczkach w wersji drukowanej i online.

   The Bible App for kids (aplikacja biblijna dla dzieci) to darmowa wersja online graficznie ilustrowanej książki, która może być czytana lub słuchana przez dzieci. (App store „Bible children youversion") To jest WSPANIAŁE źródło z doskonale wykonanymi grafikami, bardzo interaktywne.

   Seria „Wierni przyjaciele" zawiera historię pasterza Jabala, który opiekował się stadem owiec.

2. **Pomysł:** Przygotuj kolorowy plakat/duże zdjęcie owcy i owieczki. Przeznacz czas na dotykanie, słuchanie i mówienie, kiedy poprosisz dzieci by zwróciły uwagę na ciekawostki związane z owieczkami.

   Na przykład: owieczki są mniejsze niż owce. Owieczki są białe i puszyste. Owieczki są dziećmi. Owieczki piją mleko swojej matki. Owieczki nie wykluwają się z jajek. Jezus mówi o owieczkach w Biblii (świetny wstęp do historii biblijnej o dobrym pasterzu J 10,1-18. Jeśli masz „maskotkę małej owieczki" (tak jak było to sugerowane), użyj jej do rozmowy z dziećmi na temat wymaganych informacji.

Niektóre rzeczy, których możemy się nauczyć:

a. Dzieci owiec nazywamy owieczkami.

b. Większość owieczek rodzi się na wiosnę.

c. Większość owieczek rodzi się jako bliźniaki. Nawet jeśli niektóre owce urodzą pojedynczą owieczkę lub trojaczki, to jednak bliźnięta są najczęstsze.

d. Owieczki piją mleko matki do około czwartego miesiąca życia. Po drugim tygodniu życia zaczynają skubać trawę, ziarna i siano. Owieczki mogą być karmione butelką, jeśli zostały osierocone lub ich matka ma kilka owieczek w tym samym czasie i nie jest w stanie karmić ich wszystkich.

e. Owieczki rodzą się z długimi ogonami.

f. Owieczki są strzyżone (ścinanie włosów nie jest bolesne dla owieczek!) po raz pierwszy między siódmym i dziewiątym miesiącem życia. Owcza wełna jest produktem wysokiej jakości, na przędzę jest duży popyt. Taka przędza może być później wykorzystana do robienia szalików, czapek, swetrów i innych elementów odzieży.

g. Nawet do 20% nowonarodzonych owieczek umiera wkrótce po narodzinach, chyba że mają dobre warunki.

3. Możesz przerobić jedną z gier dla dzieci (berek, Szymon mówi, Chodzi lisek koło drogi itd.) albo stworzyć swoją własną. Najważniejsze jest, żeby czterolatki były w stanie ukończyć zadanie z gry. W tym celu wybierz grę niewymagającą czytania.

   Wyszukaj online: „zabawy dla dzieci z owcami"

   Pomysł: Pasterz mówi (w stylu Szymon mówi)

   Dzieci są owieczkami i wszystkie stoją w jednym rzędzie. Pasterz (zastępowy) daje polecenie np. „Pasterz mówi: stań na jednej nodze" lub „Pasterz mówi: wyciągnij język" i każdy wykonuje polecenie. Pasterz kontynuuje wydawanie prostych poleceń.
   Pasterz czasami NIE używa frazy „Pasterz mówi", co oznacza, że dzieci NIE mogą wykonać czynności. Jeśli Pasterz NIE powie „Pasterz mówi", ale dzieci i tak wykonają czynność, wtedy dziecko musi stanąć obok pasterza. Ostatnie dwie owieczki wykonujące polecenia wygrywają. Dyskusja może być na podstawie J 10,1-18 gdzie Jezus jest naszym pasterzem. Nie powinniśmy słuchać się innych pasterzy (kuszenie/szatan), ale powinniśmy słuchać tylko tego, co mówi nam nasz Dobry Pasterz, Jezus.

   Pomysł: Pasterz mówi (w stylu Kapitan mówi)

   Zastępowy jest „pasterzem" i woła do swoich „owieczek". Jeśli owieczki nie wykonują poleceń, mogą być gonione i oznaczone przez „wilka". Przykłady poleceń: „chodźcie za mną" (za zastępowym), „zielone łąki" (owieczki rozpraszają się, żeby „jeść"), „woda do picia" (owieczki ustawiają się w linii, żeby „pić" z rzeki), wycie wilka (owieczki skupiają się razem).

4. Celem jest wybranie prostej pracy plastycznej, atrakcyjnej, niedrogiej i skoncentrowanej na DZIECIACH. Znaczy to, że dzieci mogą wykonać ją samodzielnie, ewentualnie z małą pomocą dorosłych. Praca plastyczna, która wymaga dużej pomocy dorosłych NIE jest mile widziana przy tej aktywności.

   Wyszukaj online: „praca plastyczna dla dzieci o owcach"

   Chrześcijańska strona z pracami plastycznymi o owieczkach - http://www.dltk-bible.com/animals/lambs.htm

   Pomysł: Obrazek z użyciem techniki klejenia i kolorowania

   Użyj obrazka z zeszytu ćwiczeń str. 10, niech dzieci pokolorują twarz i kopytka, potem używając kleju, przyklejcie kulki z waty lub innego białego miękkiego materiału do miejsca „wełny" na owieczce.

Pomysł: Owieczka z odcisku dłoni

Odrysuj rękę dziecka na czarnym papierze technicznym. Dodaj kropki - oczy (małe, ruchome oczy lub biała farba z czarną kropką na środku) na KCIUKU. Reszta palców to kopytka owieczki. Przyklej białą watę, płatki kosmetyczne lub inny puszysty materiał do reszty odrysowanej ręki.

Pomysł: Owieczka z rolki papieru toaletowego

Użyj 1-2 tekturowych rolek po papierze toaletowym lub ręczniku papierowym. Pomaluj je na czarno. Użyj jednego jako głowy (jeśli masz rolkę po papierze toaletowym) i zrób krótkie (2 cm) nacięcie na jednym końcu. Zwiń i przyklej koniec, aby był „spiczasty" jak nos/usta. Przymocuj głowę do reszty ciała. Użyj naturalnych materiałów (patyczki) jako nogi i kulek z waty lub innego puszystego białego materiału, żeby przykleić wełnę do ciała i głowy owieczki. Dorosły może użyć kleju na gorąco, żeby połączyć głowę z ciałem. Jeśli użyjesz jednej długiej rurki, z jednej strony można prosto zrobić spiczasty koniec.

Mój Bóg

I. Boży plan, by mnie zbawić

A. Pokoloruj obrazki z każdego dnia stworzenia

Pomoc:

Wykres wydarzeń jest odmianą „kolorowanki", której strony stanowią kolejne historie. Arkusze do kolorowania z każdego stopnia zuchowego mogą zostać złożone w jedną długą oś czasu. Oznacza to, że kiedy ułożymy obok siebie w kolejności chronologicznej strony ze wszystkimi wykresami (z następnych lat), to zobaczymy całą historię Biblii, od stworzenia, poprzez krzyż, do powtórnego przyjścia Jezusa. W każdym roku wykonamy minimum cztery strony, a w niektórych latach sześć lub siedem stron.

Książeczka (lapbook) jest nowszą wersją albumu lub portfolio. Możecie ją wykonać dowolną techniką (kolorowanka, wydzieranka, malowanie farbami, plastelina itp.). Wyszukaj w internecie frazę: „co to jest lapbook", żeby zobaczyć, jak może wyglądać taka praca i znaleźć nowe pomysły, jak zrobić taką książeczkę ze swoimi zuchami.

Tematem historii dla Małych Owieczek jest stworzenie. Adwentyści Dnia Siódmego wierzą w dosłowne stworzenie świata w siedem dni przez Boga, tak jak opisuje to Księga Rodzaju 1 i 2. Wiele dzieci z nieadwentystycznego otoczenia może nie znać historii stworzenia. Bądź delikatny dla rodziców i dzieci w swojej grupie. Jeśli będzie potrzeba, po prostu opowiedz historię używając książeczki dla dzieci i obrazków. Jeśli zostanie to zakwestionowane, prosto wyjaśnij, że jest wiele różnych poglądów jak zaczęło się życie, w które wierzą ludzie. To, którego uczymy jako Adventurer to historia, którą możemy znaleźć w Biblii.

Możesz użyć obrazków z zeszytu ćwiczeń do kolorowania lub malowania (ostrożnie wybierz rodzaj farb) lub znaleźć obrazki do każdego z siedmiu dni (włączając sobotni odpoczynek) w internecie.

Bibbleforchildren.org posiada ilustrowane i kolorowe strony do sześćdziesięciu różnych historii biblijnych, dostępnych do ściągnięcia i wydrukowania w 132 różnych językach. http://bibleforchildren.org/.

B. Opowiedz dorosłemu jedną z historii stworzenia: stworzenie zwierząt, ludzi, szabatu.

Dorośli mogą pomóc dzieciom w przypominaniu części historii poprzez zadawanie pytań w czasie opowiadania i/lub zapewniając jakieś praktyczne „przypominajki" do każdego dnia lub wydarzenia, o którym mówią.

Na przykład, daj jednemu dziecku zabawkowego rekina, później zadaj pytania, np. „kto stworzył rekina?" „Czy Bóg stworzył rekina w piątym dniu?" „Gdzie Bóg umieścił rekina by żył?" „Co jeszcze Bóg stworzył, by mieszkało w wodzie?" „Czy stworzył tego dnia jeszcze jakieś zwierzęta?" „Gdzie one mieszkają?" Dialog z dziećmi w tym wieku jest doskonałym sposobem, by modelować opowiadanie historii. Jeśli jest potrzeba niech inne dzieci podpowiedzą zuchowi, jeśli się zatnie. Celem nie jest, by dziecko doskonale pamiętało historię, ale żeby miało do czynienia z historiami biblijnymi i próbowało je opowiadać własnymi słowami tak, żeby miało to dla niego sens!

II. Boże przesłanie dla mnie

A. Zdobądź sprawność Mój przyjaciel Jezus

Uwaga: To jest wymaganie „LUB", znaczy to, że masz wybór, którą ze sprawności w tej sekcji chcesz zrobić. Niektórzy dorośli wybiorą połączenie wymagań (#1-4 w „Mój przyjaciel Jezus" są prawie identyczne z tymi w „Mały Jezus") i dzięki temu dzieci mogą zdobyć obie te sprawności.

Wymagania:

1. Wysłuchaj czytanej książeczki/opowiadania o Jezusie.
2. Zaśpiewaj piosenkę o Jezusie.
3. Weź udział w zabawie o Jezusie.
4. Dowiedz się, jak Jezus dorastał pomagając rodzicom i będąc im posłusznym.
5. Dowiedz się, jak być przyjacielem rówieśników, tak jak Jezus.
6. Wykonaj pracę plastyczną związaną z przyjaźnią.

Pomoc:

1. Jest wiele książek o Jezusie. Ważne jest by dokonać takiego wyboru, który odpowie na potrzeby Małych Owieczek i będzie na poziomie ich zasobu słów.

   Biblijna Aplikacja dla Dzieci (Bible App for Kids) to produkt Youversion Bible Inc. posiadający prawie 50 interaktywnych historii dla dzieci. Jest to aplikacja z animowanymi historiami, z barwnymi ilustracjami, dźwiękiem, jak również animacjami odpowiadającymi na ekran dotykowy. Gry i zadania pomogą dzieciom zapamiętać to, czego się nauczyły. Poruszanie się po aplikacji jest dla dzieci bardzo proste, nie ma również możliwości robienia dodatkowych zakupów. Jest także drukowana wersja Biblii opatrzona tymi samymi historiami i obrazkami. Odwiedź sklep z aplikacjami na swoim urządzeniu.

   Bibleforchildren.org ma ilustrowane, kolorowe strony do 60 różnych historii dla dzieci, dostępne do pobrania i wydrukowania w 462 różnych językach. Jest tam 18 historii o Jezusie (m. in. prezentacje PowerPoint, kolorowanki i strony z historiami). Odwiedź stronę http://bibleforchildren.org/ albo sklep w swoim urządzeniu mobilnym.

2. **Pomysł:** KLAŚNIJ W DŁOŃ (Śpiewnik TAK nr 222)

   Ref.: Klaśnij w dłoń, nogą tup,

   Pokaż jaką miłość do serca wlał ci Bóg

   Klaśnij w dłoń, nogą tup, pokaż jaką miłość masz.

   1.Miłować bliźniego to najlepsza rzecz,

   Z tym żyje się lepiej i problemów mniej.

   Z uśmiechem na twarzy radośniej jest żyć.

   Więc pokaż swą miłość i zacznij już dziś.

   2.Pan Jezus najlepszy nam przykład dał,

   Na czym polega miłości dar.

   Bóg Syna Swego jedynego dał,

   By każdy kto Weń wierzy życie wieczne miał.

Inne tytuły piosenek:

- „Jezus mnie kocha" Śpiewajmy Panu nr 615
- „Jezus kocha małe dzieci" Śpiewajmy Panu nr 622
- „Chcę za Tobą iść" Śpiewajmy Panu nr 625
- „To takie proste" Śpiewajmy Panu nr 630

3. Jest kilka prostych gier, które mogą być wykorzystane:

   Pomysł: Dorośli wycinają serce i piszą „Jezus cię kocha", „Bóg jest miłością", „Jezus jest moim przyjacielem", „Jezus kocha dzieci" i inne, podobne wiadomości. Serca są poukrywane w sali. Każde dziecko szuka jednego. Poinstruuj dzieci, że jeśli znajdą więcej niż jedno, mają je odłożyć tam, gdzie było i POMÓC przyjacielowi znaleźć „serce przyjaciela Jezusa".

4. W Biblii jest bardzo mało informacji o latach dorastania Jezusa. W Łk 2,51-52 jest streszczenie tego, jak Jezus pomagał i był posłuszny swoim rodzicom.

   W Biblii Warszawskiej:

   „... był im uległy. ... Jezusowi zaś przybywało mądrości i wzrostu oraz łaski u Boga i u ludzi."

   Dzieci mogą nauczyć się tych słów z pokazywaniem.

Jezus (palcem wskazującym wskazać do góry)
był im uległy (przytakiwać głową wyrażając zgodę)
i przybywało mu mądrości (dotknąć palcem wskazującym czoła)
i wzrostu (skierowana do dołu dłoń pokazuje wysokość biodra, później „rośnie" w górę do ramienia)
oraz łaski (klasnąć w dłonie dwa razy)
u Boga (palcem wskazującym wskazać do góry)
i u ludzi.(palec wskazujący skierować w stronę innych ludzi)

Celem jest nauczyć dzieci, że Jezus był posłuszny swoim rodzicom, uczył się i fizycznie rósł. Jest wiele książek z ilustracjami dla dzieci, które pokazują proces jego dorastania.

5. Tu jest miejsce na dyskusję. Wspólnie zastanówcie się jak dzieci powinny traktować swoich rówieśników. Możecie podzielić dzieci na małe grupy i zadać im pytania, np.: „Jak lubisz być traktowany przez inne dzieci?", „Kiedy jakieś dziecko ma zabawkę, którą chciałbyś się bawić, jak powinieneś się zachować, by być jak Jezus?", „Kiedy przyjaciel coś ci zabierze, co Jezus chciałby żebyś zrobił?".

   W tej grupie wiekowej świetnie sprawdzą się scenki odgrywane przez rodziców-pomocników. Następnie po dorosłych scenki mogą powtórzyć zuchy. ZAWSZE wybieraj sytuacje, gdzie okazuje się miłość i wzajemny szacunek. Pamiętaj, że dzieci w tej grupie rozwojowo są na etapie „zabawy samemu", oznacza to, że nie wiedzą jeszcze JAK bawić się z innymi dziećmi, raczej bawią się obok siebie. Twoja cierpliwość w procesie uczenia ich nowych umiejętności jest bardzo ważna!

6. W zeszycie ćwiczeń jest sugestia odbicia dłoni dziecka i jego przyjaciela. Alternatywnie możesz poszukać czegoś pasującego w sieci.

B. Zdobądź sprawność Mały Jezus

Wymagania:

1. Wysłuchaj czytanej książeczki/opowiadania o małym Jezusie.
2. Zaśpiewaj piosenkę o małym Jezusie.
3. Weź udział w zabawie o małym Jezusie.
4. Wykonaj pracę plastyczną przedstawiającą małego Jezusa.

Pomoc:

1. Rozpocznij od wyjaśnienia, że Jezus kiedyś też był małym chłopcem, tak jak oni teraz. Później zapytaj ich co lubią robić. Następnie powiedz im, że będziesz czytać o tym, co lubił robić Jezus, gdy był małym chłopcem. Po przeczytaniu książeczki, którą wybrałeś powiedz dzieciom, że będą robić rzeczy, które prawdopodobnie robił mały Jezus.

   Jest wiele książeczek o Jezusie. Ważne jest, by wybrać ciekawą i taką, która będzie na ich poziomie.

2. Możecie się pobawić i spróbować wymyślić nowe słowa do znanej melodii. Jeśli dzieci potrafią, mogą dodać ruchy.

   Pomysł piosenki: Na melodię „Panie Janie"

Tu jest Jezus, tu jest Jezus.
Rośnie nam, rośnie nam.
Idzie do świątyni,
idzie do świątyni.
Młody jest, młody jest.

Gdzie jest Jezus, gdzie jest Jezus.
Zgubił się, zgubił się?
Wszyscy go szukają,
Wszyscy go szukają
Gdzie On jest, gdzie On jest?

Jest w świątyni, jest w świątyni.
On tam jest, On tam jest.
Do rabina mówi,
Do rabina mówi.
W domu Bożym, w domu Bożym.

Jeśli potrzebujesz więcej inspiracji do piosenek, poszukaj ich w internecie.

3. Do tego punktu można zastosować kilka gier:

   Pomysł: Kazanie dla dzieci

   W Biblii jest bardzo mało informacji o latach, w których Jezus dorastał. W Ewangelii Łukasza 2,51-52 jest streszczenie tego, jak Jezus pomagał i był posłuszny swoim rodzicom. Przekład Biblii Warszawskiej mówi:

   „I poszedł z nimi... był im uległy. ... Jezusowi zaś przybywało mądrości i wzrostu oraz łaski u Boga i u ludzi."

   Dzieci mogą nauczyć się tych słów z pokazywaniem.

Jezus (palcem wskazującym wskazać do góry)
był im uległy (przytakiwać głową wyrażając zgodę)
i przybywało mu mądrości (dotknąć palcem wskazującym czoła)
i wzrostu (skierowana do dołu dłoń pokazuje wysokość biodra, później „rośnie" w górę do ramienia)
oraz łaski (klasnąć w dłonie dwa razy)
u Boga (palcem wskazującym wskazać do góry)
i u ludzi (palec wskazujący skierować w stronę innych ludzi)

Celem jest nauczyć dzieci, że Jezus był posłuszny swoim rodzicom, uczył się i fizycznie rósł. Jest wiele książek z ilustracjami dla dzieci, które pokazują proces jego dorastania.

Pomysł: Cieśla

Materiały:

- drewno, różne rozmiary i kształty (niech będą to małe kawałki, które będzie można przykleić klejem: drewniane patyczki, resztki listew, skrawki itp.),
- małe pojemniczki z farbą w różnych kolorach,
- klej do drewna lub prac plastycznych,
- słoiczek po jedzeniu dla dzieci,
- jednorazowe pędzle gąbkowe,
- fartuchy,
- gazety.

Przygotuj wcześniej: przynieś kawałki drewna w różnych rozmiarach i kształtach. Wypełnij małe pojemniczki różnymi kolorami farby. Przykryj miejsce, gdzie będziecie pracować gazetami.

Wytłumacz dzieciom kim jest cieśla i powiedz, że ojciec Jezusa był cieślą, a Jezus pomagał mu robić różne rzeczy z drewna. Pozwól dzieciom zbudować coś z drewna poprzez jego sklejanie i malowanie.

Pomysł: Papierowe naczynia ze świątyni

Zrób świątynię z koperty i ustaw w niej Jezusa i przywódców religijnych.

Materiały: figurki Jezusa i trzech przywódców religijnych (zrobionych z patyczków do lodów lub z pokolorowanych wyciętych obrazków, duża koperta dla każdego dziecka. Kawałki zielonego i jasnoniebieskiego papieru technicznego, kredki i szybkoschnący klej do papieru.

Zasady: Na tyle koperty (po stronie, do której normalnie przylega klapka) narysujcie drzwi synagogi. Po otwarciu koperty stworzy to dach. Pokolorujcie postacie. Umieśćcie je w środku koperty i przyklejcie tak, żeby ich głowy wystawały przez otwarty dach. Przyklejcie otwartą kopertę do kawałków „zielonej trawy" z papieru technicznego, które przykleicie do całego arkusza niebieskiego papieru technicznego w kolorze nieba.

III. Boża moc w moim życiu

A. Bierz udział w regularnych rodzinnych nabożeństwach. Prowadź dzienniczek nabożeństw.

Pomoc:

„Rodzina, która razem się modli, zostaje razem" jest powiedzeniem, które stało się częścią rodzin chrześcijańskich od pokoleń. Jednak niektóre zuchy nigdy nie doświadczyły rodzinnego cichego czasu z Jezusem.
Zbiórki Adventurer mogą pokazać, jak prowadzić udane rodzinne nabożeństwo (zarówno w czasie zajęć Owieczek jak i podczas zajęć dla rodziców). Wymagania skupiają się na aspekcie modlitewnym nabożeństw, ale możecie również poszerzyć ten obszar.

Pomysł: Modelowanie rodzinnych nabożeństw

Materiały: książka z historiami biblijnymi odpowiednimi do tej grupy wiekowej. Upewnij się, że książka ma dużo obrazków i niewiele tekstu, a zdania są proste, żeby starsze dzieci lub ich rodzice mogli czytać w czasie wspólnego nabożeństwa. Elementy muzyczne (instrument, prosty śpiewniczek dla dzieci lub DVD/YouTube z piosenkami dla dzieci) są świetnym sposobem do włączenia muzyki do nabożeństwa.

Zasady:

Uwaga: Nabożeństwo nie powinno trwać dłużej niż 10-12 minut, a każdy element nie powinien być dłuższy niż wiek uczestników +1.

Zapytaj każde dziecko o jego ulubioną piosenkę o Jezusie. Użyj instrumentów muzycznych do wspólnego uwielbienia. Następnie przeczytaj historię (lub tylko kilka stron historii, jeśli jest długa). Poproś, żeby każde dziecko i dorosły powiedzieli jedno lub dwa proste zdania modlitwy. Modlitwy dziękczynne, które pomagają przyjrzeć się najlepszym momentom dnia, jako prowadzeniu i opiece Bożej, są bardzo ważne dla tej grupy wiekowej.

Zastępowy NIE powinien zmuszać do codziennych nabożeństw, bo to nie dzieci są za to odpowiedzialne, ale może zachęcać do regularności i dobrych nawyków.

B. Zapytaj rodzica lub opiekuna jaki jest ich ulubiony dzień stworzenia.

Jeśli będzie potrzeba, dorośli mogą pomóc dzieciom poprzez zadawanie pytań, np. „Który dzień stworzenia lubisz najbardziej?" Zapytany dorosły powinien odpowiedzieć na pytanie w kilku krótkich zdaniach, które zawierają dzień i proste wytłumaczenie wyboru. To nie jest czas na długie i kompleksowe wyjaśnianie kreacjonizmu!

Naucz dziecko mówić „dziękuję", kiedy zakończy rozmowę. Zastępowy, żeby zacząć może zadać dzieciom pytanie: „Kto z was chciałby powiedzieć reszcie, co usłyszał od dorosłego o jego ulubionym dniu stworzenia?" Pomoże to dzieciom utrwalić informacje, których nauczyli się o stworzeniu.

C. Zdobądź sprawność Biblijni Przyjaciele I.

Wymagania:

1. Wysłuchaj czytanej książeczki/opowiadania o biblijnych przyjaciołach.
2. Zaśpiewaj piosenkę o biblijnych przyjaciołach.
3. Weź udział w zabawie na temat biblijnych przyjaciół.
4. Wykonaj pracę plastyczną na temat biblijnych przyjaciół.

Pomoc:

Biblijni przyjaciele to np.: Rut i Noemi, Dawid i Jonatan, Daniel i jego trzech przyjaciół, Jezus i jego uczniowie, człowiek, który był wniesiony przez dach, żeby być uzdrowionym przez Jezusa, Paweł i Barnaba, Paweł i Sylas, Paweł i Łukasz/Tymoteusz.

Jest wiele książek z historiami biblijnymi. Najważniejsze jest, żeby książka była dopasowana do potrzeb Małych Owieczek, na poziomie ich słownictwa.

Możesz użyć wspomnianej wcześniej Biblijnej Aplikacji dla Dzieci (Bible App for Kids)

Książki o Przyjaciołach:

- Wierni Przyjaciele: Daniel i jego przyjaciele, Etta B. Degering
- Jezus przywraca życie, Najwspanialsze historie Biblijne, Źródła Życia
- Ostatnia kolacja Jezusa, Najwspanialsze historie Biblijne, Źródła Życia

Bibleforchildren.org również ma ilustrowane, kolorowe strony do 60 różnych historii dla dzieci, dostępne do pobrania i wydrukowania w 132 różnych językach. Jest tam 18 historii o Jezusie (m. in. prezentacje PowerPoint, kolorowanki i strony z historiami). Odwiedź stronę http://bibleforchildren.org/ albo sklep w na twoim urządzeniu mobilnym.

Wiele gier grupowych może zmienić tytuł na taki o przyjaźni. W zasadzie każda z gier, w której dzieci współpracują jako drużyna jest grą o przyjaźni!

Pomysł: Owijanie Łazarza

Materiały: papier toaletowy (3-6 rolek na drużynę).

Zasady:

Stwórz czteroosobowe drużyny. Niech każda drużyna ustawi się w kółku i wybierze jedną osobę, która będzie Łazarzem. Łazarz stoi w środku kółka.

Na słowo „start" każda drużyna zaczyna owijać Łazarza jedną rolką papieru. Drużyna, która skończy całą rolkę jako pierwsza, wygrywa pierwszą rundę. Niech wszyscy Łazarze stoją do czasu, aż wszyscy będą owinięci.

Prowadzący mówi: „Łazarzu, wyjdź!" Łazarz, który pierwszy uwolni się z całego papieru toaletowego wygrywa drugą rundę.

Graj do czasu aż skończą się rolki papieru lub czas.

Zastanów się (2 minuty) - Jeśli byłbyś przyjacielem Łazarza w czasach biblijnych, czy byłbyś smutny, zadowolony, a może wściekły, jeśli musiałbyś go owijać i składać do grobu? Jakbyś się poczuł, kiedy najlepszy przyjaciel Łazarza - Jezus, przyszedłby i obudził go słowami „Łazarzu, wyjdź!"?

Ja sam

I. Jestem wyjątkowy

A. Zdobądź sprawność Aktywne paluszki.

Wymagania:

1. Wysłuchaj czytanej książeczki/opowiadania o dłoniach.
2. Powiedz trzy ciekawostki, których się dowiedziałeś na temat rąk.
3. Powiedz wierszyk i użyj dłoni do przedstawienia tego, co mówisz.
4. Wykonaj pracę plastyczną z użyciem rąk jako elementu bazowego (malowanie palcami, obrys dłoni).
5. Weź udział w aktywności, do której potrzebne będą sprawne palce (budowanie z klocków, wyrabianie ciasta, ciastoliny).

Pomoc:

1. Jest wiele różnych pomysłów/celów w jaki sposób możesz zrealizować to wymaganie.

   Użyj wyszukiwarki, żeby wyszukać: historia dla dzieci o myciu rąk.

   Dyskusja o rękach może mieć miejsce tuż przed lub w trakcie wykonywania prac plastycznych (#4). Omów z dziećmi, co robią ich dłonie (kolorują, malują, ruszają się, dotykają czegoś, chwytają rzeczy, itd.) Możesz również wykorzystać okazję do liczenia palców przez dzieci, zaobserwujcie, że na palcach są twarde paznokcie, miękka skóra i mocne mięśnie w rękach. Dzieci mogą porównać swoje ręce z rękami innych dzieci lub dorosłych (mniejsze, większe, jaśniejsze, ciemniejsze, dłuższe lub krótsze palce, itd.)

2. Rozdaj wszystkim dorosłym po kartce z jednym faktem na temat palców i rąk. Niech dzieci chodzą od dorosłego do dorosłego (dorośli klęczą/siedzą w różnych częściach pomieszczenia) i „zbierają" fakty na temat palców i rąk. Za każdym razem, kiedy dobrze powiedzą, czego się nauczyli, niech przybiją „piątkę".

   Proste fakty na temat palców i rąk:

   - Mamy cztery palce i przeciwstawny (powiedz prze-ciw-sta-wny) kciuk. Przeciwstawny znaczy, że może on poruszać się w stronę innych palców i pomagać im w robieniu różnych rzeczy.
   - Każdy z palców ma 3 kości, a kciuk ma 2 kości, które nazywają się paliczkami.
   - W ręce jest 27 kości.
   - W ręce są 2 główne zestawy mięśni i ścięgien. Mięsień zginacz pozwala zgiąć palce i kciuk, a prostowniki pozwalają z powrotem je wyprostować.

3. Granie palcami jest często używane we wczesnym dzieciństwie jako metoda nauki wierszyków, tekstów biblijnych czy piosenek. Działa to bardzo dobrze dlatego, że dzieci uczą się nie tylko poprzez swój głos, ale również przez ciało. Opublikowane książki z grą palcami można znaleźć za darmo w książkach Kindle, jak również niedrogie drukowane wersje. Możesz je wyszukać również w internecie.

Adwentystyczne podręczniki dla 3-6-latków Gracelink używają grania palcami, żeby pomóc dzieciom nauczyć się tekstów pamięciowych.

Pomysł: Gra rękami

Jest wiele wierszyków, tekstów i historii, które mają ruchy rękami. Tutaj znajdziesz prostą historię o rękach (może być pomocna również do wymagania #2):

Ręce
Ręce są do kochania (palce rysują serce w powietrzu)
Ręce są do dzielenia (ręce udają, że dają coś komuś)
Ręce są do pracy (prawa ręka zaciśnięta w pięść uderza w lewą rękę, pięść zaciśnięta jakby młotek uderzał w gwóźdź)
I ręce są do troszczenia się (ręce klaszczą w uznaniu dla kogoś)
Ręce mogą chronić i bronić (ręce i ramiona tworzą tarczę przed dzieckiem)
Wyciągnij swoją rękę (wyciągnij rękę w stronę drugiej osoby)
I zaprzyjaźnij się (uściśnij dłoń)

4. Jest wiele prac plastycznych, które dzieci mogą zrobić. Upewnij się, że pomysł, który wybierzesz jest wystarczająco prosty dla czterolatków, ale jednocześnie będzie im się podobał.

Pomysł: Odcisk myszki

Materiały: papier, pisaki, wkład z tuszem.

Zasady: Pokaż dzieciom jak odcisnąć palec w tuszu (przyciśnij kciuk dziecka w tuszu i odciśnij go na kartce). Odcisk kciuka będzie częścią ciała małej myszki. Później pokaż im jak dorysować uszy, wąsy i ogon, żeby powstała myszka z odcisku palca. Pozwól im wypełnić kartkę papieru małymi myszkami.

5. Ręce mogą być wykorzystane na tak wiele sposobów!

Pomysł: Służenie

Przygotuj wcześniej: Poproś rodziców, żeby dzieci przyniosły z domu puszki lub pudełka z długoterminowym jedzeniem (żeby dać biednym albo oddać do banku żywności). Pomóż dzieciom ustawić puszki i pudełka w unikatowy kształt, ścianę lub wieżę (uważaj, żeby konstrukcja była stabilna i nic nie pospadało). Przygotuj kilka dodatkowych pudełek i puszek, w razie gdyby któreś z dzieci zapomniało przynieść.

Pomysł: Klocki

Materiały: drewniane klocki w różnych rozmiarach i kształtach.

Zasady: Przynieś na zbiórkę duży zapas klocków. Rozrzuć je na podłodze w miejscu do aktywności. Niech zuchy zbudują z klocków budowlę jak najwyższą, najdłuższą lub zawierającą najwięcej klocków. Jeśli klocki mają liczby lub litery możesz również zacząć pracować na sprawnością Liczby.

Pomysł: Sadzenie

Materiały: płytkie naczynia albo tacki, wypełnione ziemią. Nasiona (kukurydza, fasola lub inne duże ziarna), łyżki.

Zasady: Wypełnij kilka płaskich naczyń ziemią. Daj dzieciom różne rodzaje nasion, żeby je „zasadziły". Innymi ciekawymi rzeczami do zasadzenia są gałązki (drzewa), kamyki, rzodkiewki, małe marchewki i małe ziemniaki. Dzieci mogą siać i zbierać bez końca. Łyżki dobrze sprawdzą się jako łopaty.

II. Umiem podejmować mądre decyzje

A. Zdobądź sprawność Dzielenie się.

Wymagania:

1. Wysłuchaj czytanej książeczki/opowiadania o dzieleniu się.
2. Zaśpiewaj piosenkę o dzieleniu się.
3. Weź udział w zabawie związanej z dzieleniem się.
4. Wykonaj pracę plastyczną i podziel się nią z kimś.

Pomoc:

1. Zastępowa maskotka Małej Owieczki sprawdzi się doskonale w czytaniu lub opowiadaniu tej historii!

   Jest wiele historii biblijnych, które mówią o dzieleniu się. Najbardziej popularną historią jest ta zapisana w Ewangelii Jana 6,1-14.

   Możesz zdecydować się przeczytać tę historię z Biblii, wtedy przygotuj obrazki z różnymi scenami, które pomogą dzieciom opowiedzieć fragment historii lub dzieci mogą odegrać historię w czasie jej czytania.

   Rekomendowane jest użycie zrozumiałej i łatwej do czytania wersji Biblii lub książki dla dzieci.

   Wiele szkół i bibliotek publicznych ma książki dla dzieci o tej tematyce.

2. Piosenka o dzieleniu się może być śpiewana na melodię „Panie Janie".

   Jeśli nie znasz melodii, możesz jej posłuchać na YouTube.com

   Czy się dzielisz?
   Czy się dzielisz,
   Owieczko,
   Owieczko?
   Mamy tu zabawki,
   Mamy tu zabawki.
   Bawmy się, bawmy się.

   Na YouTube znajdziesz wiele różnych piosenek dla dzieci o dzieleniu się.

3. Częścią nauki dzielenia się jest nieprzetrzymywanie wspólnej zabawki zbyt długo. Ta gra (wariacja gry Gorący Ziemniak) polega na przekazywaniu piłki innym dzieciom. Niech dzieci ustawią się w kółku. Rzuć piłkę do jednego dziecka, a ono niech przekaże piłkę następnemu dziecku. Kontynuujcie przekazywanie piłki w kółku, żeby dzieci nauczyły się dzielenia. Kiedy dzieci przekazują sobie piłkę, dorośli zaczynają śpiewać na melodię „Morskie opowieści":

   Dzielenie piłką idzie w kółko, nie ma przy tym nawet dźwięku.
   Niech piłka idzie nawet gdy siedzisz. Oddaj ją szybciutko.
   Jeśli nie chcesz być ostatni, musisz piłkę podać dalej,
   uważaj, bo kiedy skończymy śpiewać, ostatni będziesz TY!

   Dziecko, które trzyma piłkę w momencie śpiewania słowa „TY" idzie do środka kółka i tam stoi. Teraz zagraj w grę jeszcze raz. Dziecko, które trzyma piłkę w czasie ostatniego słowa, zamienia się miejscami z dzieckiem w środku. Zagrajcie w grę kilka razy.

4. Tematyczna praca plastyczna, którą dziecko będzie mogło podarować dorosłemu (rodzicowi lub innemu) będzie idealna do tego wymagania.

   Pomysł: Chlebki i rybki w koszyczku z papierowych talerzyków

   Materiały: papierowe talerzyki, dziurkacz, włóczka 10-cio nitkowa lub grubsza, bezpieczne nożyczki, kredki lub pisaki, wzór chlebków i rybek str. 20 (zobacz diagram w zeszycie ćwiczeń).

   Zasady:

   Przygotuj wcześniej: zrób koszyk z dwóch papierowych talerzyków dla każdego dziecka.

   - zacznij od przecięcia jednego talerzyka na pół.
   - Połóż przepołowiony talerzyk na górze całego talerzyka.
   - Dziurkaczem zrób dziurki na krawędziach talerzyków przepołowionego i całego (później dzieci przełożą przez dziurki włóczkę, żeby złączyć je razem i stworzyć koszyk).
   - Utnij włóczkę w odpowiednio długie kawałki, wystarczające, żeby przełożyć przez dziurki w talerzykach. (Długość sznurków będzie różnić się od wielkości użytych talerzyków).
   - Zrób węzeł z jednej strony sznurka.
   - Daj dzieciom po jednym całym talerzyku, jednym przepołowionym talerzyku, które wcześniej przedziurkowałeś i po kawałku sznurka.
   - Z pomocą dorosłych, niech dzieci przełożą sznurek przez dziurki, żeby przymocować cały talerzyk do przepołowionego.
   - Po przełożeniu przez dziurki niech dorosły zwiąże oba końce sznurka.
   - Następnie daj każdemu dziecku szablony dwóch rybek i pięciu chlebków, żeby mogli je pokolorować, wyciąć i umieścić w koszyku.

III. Dbam o swoje ciało

A. Zdobądź sprawność Zdrowe jedzenie.

Wymagania:

1. Wysłuchaj czytanej książeczki/opowiadania na temat zdrowego jedzenia.
2. Powiedz trzy ciekawostki, których się dowiedziałeś na temat zdrowego jedzenia (np. owoce mają witaminy)
3. Weź udział w zabawie o tematyce dotyczącej zdrowego jedzenia.
4. Wykonaj pracę plastyczną na temat zdrowego jedzenia (np. w postaci tabelki z obrazkami prezentującymi zdrowe jedzenie).

Pomoc:

1. Sugestia książki - Filip ratuje króla Łasucha Pierwszego (Jacques Breuil), Sałatka Owocowa (Anna Rolińska), Bukiet z warzyw (Anna Rolińska).
2. Przygotuj wcześniej: sprawdź stronę Departamentu Zdrowia, międzynarodowe organizacje zdrowia takie jak WHO, UNICEF oraz polski IŻiŻ.

   Wyszukaj w jakiej ilości i jakiego rodzaju pokarmy powinny spożywać dzieci, żeby było to dla nich zdrowe. W niektórych kulturach otyłość jest problemem, podczas gdy w innych częściach świata panuje bieda i dostarczenie odpowiedniej ilości wartości odżywczych jest dużym wyzwaniem. Jako prowadzący sprawność bądź wyczulony na potrzeby i środowisko dzieci i ich rodziców w swojej grupie.

Kilka podstawowych informacji na temat jedzenia:

Białko

- Prawdopodobnie wiesz, że musisz jeść białko, ale dlaczego? Wiele z produktów spożywczych zawiera białko, ale najlepszym źródłem jest wołowina, drób, ryby, jajka, nabiał, orzechy, ziarna i rośliny strączkowe, takie jak czarna fasola i soczewica.
- Białko buduje, zatrzymuje i zastępuje tkanki w naszym ciele. Twoje mięśnie, organy, system odpornościowy zbudowane są głównie z białka.

Witaminy

- Witaminy i minerały to substancje, które znajdują się w jedzeniu, które spożywamy. Twoje ciało potrzebuje ich, żeby poprawnie pracować, więc rośniesz i rozwijasz się tak jak powinieneś. Jeżeli chodzi o witaminy, każda z nich odgrywa szczególną rolę. Na przykład:
- Witamina D w mleku pomaga twoim kościom. Witamina A w marchewce pozwala ci widzieć w nocy. Witamina C w pomarańczach pomaga twojemu ciału zregenerować się, kiedy się skaleczysz. Witaminy z grupy B w zielonych liściastych warzywach pomagają organizmowi wytwarzać białko i energię.

Minerały

- Minerały, tak jak witaminy, pomagają twojemu ciału rosnąć, rozwijać się i być zdrowym. Ciało używa minerałów, żeby wykonywać różne funkcje życiowe - od budowania mocnych kości do transmitowania impulsów przez nerwy. Niektóre minerały są nawet używane do tworzenia hormonów lub utrzymywania normalnego rytmu serca.

3. Możesz użyć prawdziwego jedzenia lub obrazków/zdjęć/rysunków zdrowego jedzenia, o którym zuchy będą się uczyły w czasie zdobywania tej sprawności.

Pomysł: Owocowy kebab

Materiały:

- różne owoce,
- pojemniki,
- drewniane szpikulce, mieszadełka do kawy lub patyczki do szaszłyków.

Zasady:

Przygotuj wcześniej: Pokrój różne owoce w niewielką kosteczkę i umieść w pojemnikach. Użyj pięknie pachnących owoców w wielu różnych kolorach. Pokaż dzieciom jak nałożyć owoce na drewniane szpikulce, mieszadełka do kawy lub patyczki do szaszłyków, żeby stworzyć kolorowe kebaby.

Bezpieczeństwo żywieniowe - najlepiej umieścić różne owoce na oddzielnych talerzach dla każdego dziecka. Podczas gdy dzieci będą robić swoje kebaby, porozmawiaj z nimi o zdrowym jedzeniu, smakowaniu, dotykaniu i wąchaniu. Pozwól im zjeść kebab od razu, kiedy tylko będzie gotowy. Pozwól im zrobić po kilka sztuk. Uwaga - wcześniej zapytaj rodziców o alergie ich dzieci.

Pomysł: Pasujące karty

Materiały: plakat z piramidą żywieniową (ze wszystkimi grupami pokarmów), karty lub obrazki z różnymi produktami spożywczymi.

Zasady: Dzieci muszą popatrzeć na obrazki i zdecydować, do której grupy należy dany produkt. Czy do grupy owoców, warzyw, produktów białkowych czy zbóż. Do tej aktywności możesz podzielić dzieci na grupy i do każdej z nich dołączyć dorosłego.

Przydatne łamigłówki i materiały żywieniowe: https://ncez.pzh.gov.pl/wp-content/uploads/2022/08/KOLOROWANKA-nowe-logo.pdf.

4. Więcej niż 100 narodowości na całym świecie stworzyło program piramidy zdrowia.

   Link:https://ncez.pzh.gov.pl/wp-content/uploads/2022/03/piramida-zywienia-dzieci-i-mlodziezy-z-zaleceniami.pdf lub wyszukaj „tabela zdrowego żywienia i wartości odżywczych". Niektóre przewodniki są przedstawione graficznie w postaci piramidy lub talerza https://ncez.pzh.gov.pl/wp-content/uploads/2021/03/Talerz-Zdrowego-Zywienia-Zalecenia-1.pdf.

   Kiedy już wiesz jaki jest program żywienia w twoim kraju, pokaż dzieciom grafikę i wytłumacz im, co to oznacza.

   Przeprowadź zadanie z prawdziwym jedzeniem lub zdjęciami/obrazkami/rysunkami ze zdrowym jedzeniem, o jakim będą się uczyć w czasie zdobywania tej sprawności.

Ćwiczenia str. 33

Pomysł: Mój papierowy talerz

Materiały: klej w sztyfcie, papierowy talerzyk, zdjęcia pożywnego jedzenia (np. makaron i warzywa, sałatki i zapiekanki, fasola i ryż oraz warzywa i owoce wszelkiego rodzaju). Wszystkie te obrazki powinny być wystarczająco małe (i wcześniej wycięte z kolorowego papieru), aby dzieci mogły szybko przykleić je na talerzu w proporcjach zalecanych przez Narodowe Centrum Edukacji Żywieniowej https://ncez.pzh.gov.pl/wp-content/uploads/2024/11/infografika_wyzwanie_1.pdf .

Zasady: wcześniej skseruj i wytnij zdjęcia jedzenia. Przygotuj „piramidę" z różnymi rodzajami jedzenia na środku stołu, na którym będziecie robić prace plastyczne. Przygotuj papierowy talerzyk dla każdego dziecka. Pomóż każdemu dziecku przygotować klej na talerzykach, w miejscach, gdzie będą przyklejać obrazki, żeby mogli wybrać i przykleić jedzenie, które razem stworzy zdrowy posiłek. Odłóż prace plastyczne do wyschnięcia.

Pomysł: Przygotowywanie przekąsek

Materiały: papierowe kubeczki, do których można włożyć kilka zdrowych przekąsek, orzechy, kartoniki z soczkami owocowymi, owoce, marchewki, różyczki brokułów, pomidorki koktajlowe itp. Sprawdź z rodzicami alergie, zanim zaczniesz przygotowywać kubki z przekąskami.

Zasady: Niech Małe Owieczki umyją ręce, potem niech pomogą w układaniu przekąsek dla całego zastępu lub drużyny. W czasie, kiedy jecie, zapytaj ich co sprawia, że to jedzenie jest zdrowym posiłkiem i co jeszcze mogłoby być zdrową przekąską.

Moja rodzina

I. Mam rodzinę

A. Zdobądź sprawność Moja rodzina.

Wymagania:

1. Zaśpiewaj piosenkę o rodzinie.
2. Wysłuchaj czytanej książeczki/opowiadania o rodzinie.
3. Podaj trzy informacje na temat rodziny.
4. Wykonaj pracę plastyczną na temat rodziny.
5. Weź udział w aktywności związanej z tematem rodziny.

Pomoc:

1. Zanim zaczniecie śpiewać piosenkę, niech zuchy opowiedzą o osobach, które mają w SWOICH rodzinach i innych rodzinach, które znają (tata, mama, rodzeństwo, dziadkowie, wujkowie, ciocie, kuzyni, itd.). Pamiętaj, że rodzina może być kombinacją powyższych, a także różnych innych opcji, włączając w to rozwód i wymieszane rodziny! Jako dorosły zastępowy jesteś odpowiedzialny za traktowanie wszystkich typów rodziny równo, jako pełnowartościowe i ważne w rozwoju dzieci.

   Zaśpiewajcie wspólnie zmodyfikowaną wersję piosenki „Gdy Jezus jest w rodzinie tej":

   Gdy Jezus jest w rodzinie tej, szczęśliwy ten dom,
   szczęśliwy ten dom, szczęśliwy ten dom.
   Gdy Jezus jest w rodzinie tej, szczęśliwy ten dom.
   Szczęśliwy ten dom.

   - Gdy mama jest w rodzinie tej...
   - Gdy tata jest w rodzinie tej...
   - Gdy babcia jest w rodzinie tej...
   - Gdy dziadek jest w rodzinie tej...
   - Gdy ciocia jest w rodzinie tej...
   - itd. (wszyscy możliwi krewni dziecka w twojej grupie, którzy są dla niego ważni).

2. Pamiętaj, że czytanie (i słuchanie czytanej książki) jest życiową umiejętnością, która pomoże dzieciom w twojej grupie w przyszłości. Pomóż dzieciom utwierdzić się, że czytanie i słuchanie jest elementem każdej zbiórki.

   Historie biblijne o rodzinie to historie Abrahama, Sary i Izaaka; Samsona i jego rodziców; Józefa, Marii i Jezusa i wiele innych. Ponieważ wiele z historii ciągnie się przez wiele rozdziałów w Biblii, znajdź ilustrowaną książkę, napisaną specjalnie dla dzieci, która przeprowadzi ich prosto i ciekawie przez wybraną historię biblijną o rodzinie.

3. Dyskusja z #1 może urosnąć do rodzinnego dziedzictwa (skąd pochodzą rodziny), języków, ulubionego jedzenia itp. To jest szczególny czas dla twojego zastępu, żeby się dzielić. Upewnij się, żeby pomóc wszystkim zuchom doświadczyć tego czasu, nawet jeśli oznacza to hamowanie niektórych, żeby nie mówili aż tak dużo jak zwykle by chcieli i nakłanianie innych, którzy zazwyczaj wolą milczeć.

4. **Pomysł: Moje drzewo genealogiczne**

Materiały: arkusze papieru technicznego 30,5 x 45 cm, zielony tusz lub farby do ciała, płytkie naczynia, kredki lub pisaki, gazety/jednorazowe obrusy, fartuchy.

Zasady:

Przygotuj wcześniej: Będziesz potrzebować arkusza papieru technicznego dla każdego dziecka.

- Na każdej kartce narysuj pień drzewa i trawę.
- Narysuj duże koło nad pniem drzewa. To jest miejsce na odciski rąk dzieci, które będą symbolizować liście.
- Umieść wystarczającą ilość farby, żeby wypełnić dno płaskiego naczynia (doskonale się sprawdzi jednorazowy plastikowy talerzyk).
- Niech każde dziecko założy jakąś dużą koszulkę dorosłego lub zrobi fartuszek z worka na śmieci (wytnij dziurę na dole worka na głowę dziecka i dwie dziury na ręce po bokach).
- Pokaż dzieciom jak zamoczyć otwartą rękę w farbie i odcisnąć ją na papierze w kółku lub w pobliżu kółka (nie przejmuj się, jeśli liście będą wszędzie na obrazku, nie tylko w kółku).
- Po tym jak dzieci odcisnęły liście na swoich drzewach, niech dorośli zapytają dzieci o imiona ich członków rodziny, żeby je napisać na liściach (dzieci mogą nie znać imion swoich członków rodziny, nie ma problemu, możesz napisać Babcia, Mama albo Tata).
- Pamiętaj, żeby napisać imię dziecka na jednym z liści. Zachęć dziecko do napisania swojego imienia na liściu.
- Z Małymi Owieczkami często obecni są członkowie rodziny, więc masz wiele możliwości!
- W zeszycie ćwiczeń również jest drzewo genealogiczne do wypełnienia - dodaj prostokąty na imiona, jeśli będą potrzebne, żeby zapisać rodzinę dziecka.

Pomysł: Figurki

Materiały: zeszyt ćwiczeń, kredki lub zmywalne pisaki, naklejki.

Zasady: Niech dzieci narysują swoją rodzinę w drzewie genealogicznym w zeszycie ćwiczeń. Dorośli będą musieli sporo pomóc czterolatkom. Inne opcje to przyklejenie zdjęć dorosłych w ramkach lub użycie naklejek, pianki samoprzylepnej, itd., żeby reprezentowały członków ich rodziny.

Możesz zdecydować zrobić więcej niż jedną aktywność zanim wspólnie zakończycie zbiórkę.

Pomysł: Gra w pary

Materiały: Przygotuj podwójne zdjęcia członków rodziny (wydruki lub zdjęcia) (x20 lub więcej zestawów)

Zasady:

- Wcześniej przygotuj pary pasujących „kart" ze zdjęciami/obrazkami/rysunkami różnych członków rodzin (dziadkowie, wujkowie, ciocie, kuzyni, kuzynki, siostra, brat, tata, mama, itd.).

- Wymieszaj karty i umieść je do góry nogami na podłodze pośrodku pomiędzy grupami.
- Niech dzieci połączą się i stworzą drużyny.
- Zagrajcie w memory z użyciem obrazków członków rodziny.
- Kiedy wszystkie karty są dopasowane, gra się kończy.
- Drużyna z największą ilością par wygrywa!
- Niech rodziny rozmawiają o członkach rodziny na kartach, które właśnie udało im się dopasować.

5. Pomysł: Docenianie rodziny

Materiały: brak

Zasady: Niech członkowie rodziny zbiorą się w kółku. Niech każdy po kolei powie, dlaczego cieszy się, że jest częścią tej rodziny. Jeśli niektóre dzieci nie przyszły z członkami swojej rodziny, jedna duża grupa, w której wszyscy będą się dzielić, sprawdzi się równie dobrze.

II. W rodzinie troszczymy się o siebie nawzajem

A. Zdobądź sprawność Super pomocnik.

Wymagania:

1. Wysłuchaj czytanej książeczki/opowiadania o byciu pomocnym.
2. Zaśpiewaj piosenkę o byciu pomocnym.
3. Weź udział w zabawie związanej z byciem pomocnym.
4. Wykonaj pracę plastyczną dotyczącą bycia pomocnym.
5. Pomóż członkowi rodziny w jego obowiązkach przez 1 tydzień (np. karmienie zwierzątka).

Pomoc:

1. Wyszukiwarka często pokieruje cię do video, które „czyta" lub „opowiada" historię o pomaganiu innym.

   Sugestia video: „Przypowieść o dobrym Samarytaninie" na YouTube.com.

   Inne video i książki można wyszukać wpisując w wyszukiwarce słowa „darmowe książki online video pomaganie innym przedszkole".

2. YouTube, chrześcijańskie piosenki dostępne na itunes lub inne źródła zawierają piosenki, których nauka spodoba się twoim dzieciom. Nie chodzi tu o zapamiętywanie, ale raczej pokazanie dzieciom dobrych cech, które będą chciały naśladować.

   Pomysł: Piosenka - To jest sposób w jaki pomagamy w domu

   Materiały: pudełko z rekwizytami dla każdego dziecka (sugerowane rekwizyty: miotły, zabawki, zmiotki, gąbki - dzieci również mogą używać ruchów obrazujących sprzątanie zamiast używać rekwizytów).

   Zasady:

   Przygotuj wcześniej: Umieść jeden rekwizyt do każdej ze zwrotek piosenki w pudełku. Będziesz potrzebować osobnego pudełka z rekwizytami dla każdego dziecka.

Rozpocznij od reżyserowania (śpiewania zwrotki i wykonywania ruchów) piosenki na melodię „Kto stworzył". Do każdej zwrotki użyj ruchów, które są śpiewane w piosence. Możesz również stworzyć swoje własne zwrotki piosenki, pasujące do historii, którą czytałeś, do waszych aktywności czy do twoich dzieci i ich otoczenia. Każdą zwrotkę zaśpiewaj więcej niż raz.

Sugerowane zwrotki:

Tak dziś zamiatam podłogę,
Zamiatam podłogę, zamiatam podłogę.
Tak dziś zamiatam podłogę,
Przez cały dzień.

Tak dziś zbieramy zabawki,
Zbieramy zabawki, zbieramy zabawki.
Tak dziś zbieramy zabawki,
Przez cały dzień.

Tak my ścieramy też kurze,
Ścieramy kurze, ścieramy kurze.
Tak my ścieramy też kurze,
Przez cały dzień.

Tak my myjemy samochód,
myjemy samochód, myjemy samochód.
Tak my myjemy samochód,
Przez cały dzień.

3. Sprzątanie domu to świetny pomysł, żeby tworzyć nawyk pomagania!

Pomysł: Sztafeta sprzątania

Przygotuj wcześniej: Dorośli mogą przynieść z domu zabawki i różne przedmioty. Powinno być co najmniej 8-10 przedmiotów z każdego domu.

Zasady:

- Umieść przedmioty w miejscu do grania.
- Każda grupa lub rodzina na hasło „start" powinna ruszyć do wyścigu w formie sztafety, żeby z „zabałaganionej podłogi" jak najszybciej umieścić je w rodzinnym „koszyku". Sztafeta oznacza, że po kolei każdy uczestnik przynosi po jednym przedmiocie. Kiedy wróci, rusza następny.
- Drużyna, która pierwsza zbierze wszystkie przedmioty z podłogi, wygrywa.
- UWAGA dla rodziców - ta gra NIE polega na tym by ze sobą współzawodniczyć, ale raczej by nauczyć dzieci „wspólnego sprzątania".

Rozmowa po grze powinna zawierać takie pytania:

- Jaki był najlepszy punkt tej gry?
- Dlaczego rodzice pomagali w grze?
- Co lubisz sprzątać w domu?
- Jak mamusia i tatuś mogą pomagać w sprzątaniu?
- Jak ty możesz pomóc im sprzątać?
- Jak możesz świętować, kiedy to ty wygrasz grę w sprzątanie w swoim domu?

4. Do tej aktywności dobra jest każda praca plastyczna, która pomoże dzieciom pamiętać o sprzątaniu.

Pomysł: Zabawa z szyciem

Materiały:

- karton,
- dziurkacz,
- włóczka,
- nożyczki.

Zasady:

Przygotuj wcześniej: wytnij kilka kształtów z kartonu. Później użyj dziurkacza, żeby zrobić dziurki, w równych odległościach na brzegach wyciętego kształtu. Potnij włóczkę na sznurki o takiej długości, by wystarczyła na przeciągnięcie sznurka przez wszystkie dziurki w danym kształcie. Żeby utrzymać zainteresowanie dzieci musisz użyć różnych kształtów i kolorowych włóczek.

Rozpocznij od pokazania dzieciom jak przyszyć guzik do kawałka materiału. Później pokaż im jak będą szyć poprzez przekładanie włóczki przez dziurki we wcześniej wyciętych kształtach. Dzieci mogą wziąć do domu jeden z wyciętych kształtów wraz z kawałkiem włóczki.

5. Jest wiele obowiązków, które czterolatki mogą wykonywać (z pomocą dorosłego). Karmienie zwierzaka, wkładanie ubrań do pojemnika na pranie, ścielenie łóżka albo pomoc w przygotowaniu prostego posiłku. Jako dorosły zastępowy, pomóż rodzinom zaplanować wspólne aktywności w każdym dniu następnego tygodnia.

III. Rodzina uczy mnie samodzielności

A. Zdobądź sprawność Moje zdrowie.

Wymagania:

1. Wysłuchaj opowiadania dotyczącego bycia zdrowym.
2. Powiedz trzy ciekawostki, których się dowiedziałeś na temat bycia zdrowym.
3. Weź udział w zabawie ruchowej o tematyce dotyczącej twojego zdrowia.
4. Wykonaj pracę plastyczną na temat twojego zdrowia.

Pomoc:

1. Słuchanie historii oznacza, że możesz przeczytać książkę o zdrowiu swoim Małym Owieczkom, ale także możecie wysłuchać historii online lub obejrzeć krótki film o byciu zdrowym. Możesz wyszukać materiały w internecie, większość pozycji wspiera bogatą w warzywa dietę i ćwiczenia. Jeśli interesuje cię wersja wegetariańska lub wegańska, będziesz musiał poszukać trochę dłużej.

Sugestie książek, jeśli są dostępne w twojej bibliotece lub możesz je znaleźć online:

- Seria „Filip w Krainie Zdrowia" Jacques Breuil,
- „Odżywiam się zdrowo" Zuzanna Osuchowska.

Ciekawa aktywność, która może pomóc ci w czasie zdobywania tej sprawności to interaktywna piosenka:

Pomysł: Odegrajcie piosenkę „Głowa, ramiona"

Głowa, ramiona, kolana, pięty, kolana, pięty, kolana, pięty
Głowa, ramiona, kolana, pięty, oczy, uszy, usta, nos.

Palce (u rąk), łokcie, biodra, kostki, biodra, kostki, biodra, kostki
Palce, łokcie, biodra, kostki, oczy, uszy, usta, nos.

Włosy, policzki, broda, szyja, broda, szyja, broda, szyja
Włosy, policzki, broda, szyja, oczy, uszy, usta, nos.

Palce, łokcie, biodra, kostki, biodra, kostki, biodra, kostki
Palce, łokcie, biodra, kostki, oczy, uszy, usta, nos.

Zasady:

- Niech zastępowy zaśpiewa piosenkę WOLNO i wskazując części ciała, na sobie otwartymi dłońmi.
- Kiedy dzieci raz zobaczą, jak to robić, mogą się włączyć do pokazywania części swojego ciała.
- Kiedy grupa poczuje się pewniej z pokazywaniem, możesz przyspieszyć śpiewanie piosenki (możecie śpiewać razem lub zastępowy może śpiewać sam, zależy to od możliwości dzieci).
- Przyspieszaj tylko do tego momentu, do którego dzieci będą w stanie nadążyć.
- Świętuj każdy nowy sukces!

2. Ta lista będzie się różnić w zależności od książki lub źródła, z którego czerpiecie ciekawostki.

   Pamiętaj, że możesz połączyć oba wymagania, 1 i 2. Wtedy w czasie czytania książki zatrzymaj się i zapytaj dzieci: „Co to nam mówi o byciu zdrowym?"

   Przykłady ciekawostek, które DZIECI MOGĄ POWIEDZIEĆ:

   - Mamy wiele części ciała, które mogą się ruszać i ćwiczyć.
   - Dobrze jest ćwiczyć, by utrzymać zdrowie.
   - Musimy się dużo ruszać, żeby utrzymać zdrowy poziom ćwiczeń.
   - Warzywa są dobre dla mojego brzuszka.
   - Powinienem jeść wszystkie warzywa, nawet te, których nie lubię.
   - Musimy jeść różne rodzaje jedzenia, by pozostać zdrowymi.
   - Musimy być zdrowi, żeby dobrze rosnąć i rozwijać się.
   - Zdrowe jedzenie jest ważne dla prawidłowego wzrostu kości, zębów, mięśni i zdrowego serca.

   Pamiętaj, że chcesz dostać od nich odpowiedzi oparte na źródle, którego słuchali w czasie waszego wspólnego czasu.

3. Pomysł: Gra o zdrowym jedzeniu

Materiały: zdjęcia zdrowego i niezdrowego jedzenia.

Zasady:

- Rozdaj wszystkim Małym Owieczkom zdjęcia zdrowego i niezdrowego jedzenia.
- Poproś dzieci, żeby trzymały swoje zdjęcie tak, żeby inne dzieci go nie widziały.
- Podziel Owieczki na dwie grupy.
- Wszystkie dzieci, które dostały zdjęcia zdrowego jedzenia zbierają się w jednym miejscu, a te które miały niezdrowe jedzenie, w drugim.
- Kiedy grupy są już uformowane, pozwól Małym Owieczkom pokazać zdjęcie swojego jedzenia wszystkim, żeby omówili, dlaczego ten pokarm jest zdrowy lub niezdrowy.
- Niech wszyscy przyniosą swoje zdjęcia na jedno miejsce.
- Pomieszaj wszystkie zdjęcia.
- Powtórz grę kilka razy.
- Jeśli są dostępne zabawki w kształcie jedzenia mogą być użyte w identyczny sposób.

4. Wybierz jedną z poniższych aktywności, żeby wypełnić wymaganie lub stwórz własną.

Pomysł: Dobre i złe zęby

Materiały: Narysuj lub wydrukuj na całą stronę zdjęcie zębów (jeden ząb na stronie, 2 na każdą osobę); gazeta z jedzeniem i piciem oraz innymi rzeczami, z którymi radzą sobie nasze zęby.

Zasady: Niech dzieci narysują uśmiech na jednym zębie i grymas/smutek na drugim LUB niech wcześniej rodzice przygotują uśmiechnięte/smutne wersje zębów.

Przeprowadź z dziećmi burzę mózgów na temat tego, co sprawia, że zęby są „szczęśliwe" i „smutne"! To zadanie to doskonała okazja, żeby przyjrzeć się temu jak powinniśmy dbać o zęby, a czego unikać. Dzieci wybierają zdjęcia z gazet, a rodzice je wycinają. Dorośli i dzieci współpracują przy przyklejaniu zdjęć na odpowiednim zębie.

Pomysł: Mobilne grupy żywności

- Rozdaj każdej Małej Owieczce papierowy talerzyk.
- Udostępnij gazety, klej i nożyczki.
- Poproś dzieci o przejrzenie gazet i znalezienie zdrowego jedzenia do stworzenia smacznego posiłku.
- Niech Małe Owieczki przykleją jedzenie na papierowy talerzyk.
- Pozwól im podzielić się z zastępem swoim zdrowym posiłkiem.
- Zaprezentuj pięć grup żywności używając plakatów lub innych źródeł np. zdjęć znalezionych w sieci.
- Niech dzieci narysują lub pokolorują rysunki jedzenia z każdej grupy.
- Przyporządkujcie je do odpowiednich grup żywności.
- Plakaty możecie powiesić na sznurku lub tablicy w harcówce. Swoje prace dzieci mogą zabrać do domu lub też wywiesić w harcówce czy w innym miejscu w kościele.

Mój Świat

I. Świat przyjaciół

A. Zdobądź sprawność Stworzenie.

Wymagania:

1. Zaśpiewaj piosenkę o stworzeniu świata.
2. Wysłuchaj historii o stworzeniu świata.
3. Podaj trzy informacje na temat stworzenia świata.
4. Wykonaj pracę plastyczną na temat stworzenia świata.
5. Weź udział w aktywności związanej ze stworzeniem świata.

Pomoc:

1. Jest bardzo dużo prostych piosenek dostępnych w wyszukiwarkach (takich jak YouTube). Wyszukaj „piosenka dla dzieci o stworzeniu" lub zaśpiewajcie jedną ze znanych pieśni dla dzieci:
   - „Kto stworzył"
   - „Bo Ty stworzyłeś cały świat"
   - „Na początku Bóg stworzył"
2. Książki, historie biblijne lub filmy dla dzieci mogą pomóc przy wypełnianiu tego wymagania.

   Historia stworzenia dostępna jest np. w serii „Wierni Przyjaciele". Możesz też wybrać krótkie animowane historie o stworzeniu świata dostępne do oglądania lub w aplikacji BibleApp for Kids.
3. Po wysłuchaniu lub obejrzeniu historii stworzenia zapytaj dzieci czego nowego dowiedziały się dziś w tym temacie. Ważne jest, by zuchy omówiły lub narysowały to, czego ONE się nauczyły, nie to, co ty byś chciał, żeby zapamiętały. Bądź otwarty na nietypowe i nieprzewidywalne rzeczy.

   Jeśli potrzeba, nakieruj ich na główny temat, że BÓG jest kochającym i troskliwym Stworzycielem.

4. Pomysł: Koło stworzenia

Materiały:

- Użyj szablonu z zeszytu ćwiczeń str. 42 lub wyszukaj szablon koła stworzenia do zrobienia i pokolorowania.
- Wydrukuj go na papierze technicznym.
- Będziesz potrzebować metalowej klamry i artykułów do kolorowania, żeby stworzyć coś na kształt „koła fortuny".

Zasady: niech dzieci pokolorują oba koła. Przymocuj klamrę na środku, tak, by powstało „koło fortuny" Zakręć kołem, żeby odkryć każdy z dni stworzenia.

5. **Pomysł: Ciastolina/glina - dni stworzenia**

Materiały: ciastolina lub domowej roboty glina (obie sprawdzą się do tej aktywności).

Zasady:

Niech dzieci wybiorą swojego ulubionego ptaszka, rybkę lub zwierzątko, które będą chciały wykonać. Pomóż im zdecydować czy to zwierzątko było stworzone przez Boga 5 czy 6 dnia. Dorośli/rodzice mogą wcześniej przygotować symbole, które będą reprezentować co Bóg stworzył każdego dnia (żarówka do pierwszego dnia; chmura lub krople deszczu do drugiego dnia; rośliny/kwiaty do trzeciego dnia; słońce, księżyc i/lub gwiazdy do czwartego dnia, ryby i ptaki do piątego oraz zwierzęta i człowiek do szóstego dnia). Kiedy ulepicie zwierzątka, świętujcie dzień szabatu, który stworzył Bóg, żeby odpocząć po pracy stwarzania. Razem zróbcie wielką „siódemkę" LUB zaśpiewajcie razem ulubioną pieśń waszego zastępu.

Pomysł: Stworzeni z piasku

Materiały: pudełko z piaskiem lub najlepiej piaszczysta plaża, rodzice ze swoimi dziećmi.

Zasady:

Niech dzieci położą się na piasku. Rodzice CZĘŚCIOWO i ostrożnie pokrywają dzieci piaskiem, później RĘKOMA udają „stwarzanie" ich z piasku, kiedy narrator lub zastępowy czyta na głos historię z księgi Rodzaju 2. Wariacją na temat tego zadania jest przyniesienie plastikowego manekina, wiaderek, garnków czy tacek wypełnionych piaskiem lub ziemią. Niech zuchy zakopią plastikowego manekina, a później „stworzą" go z „prochu ziemi". To jest doskonały moment, żeby przypomnieć dzieciom, że Bóg jest dawcą życia i NASZYM stworzycielem.

Pomysł: Gra dopasowanie

Materiały: obrazki, które przedstawiają każdy z dni stworzenia w parze z numerami od 1 do 7, może być też 12 par (księżyc i gwiazdy z numerem 4; słońce z numerem 4 do pary). Dzieci mogą narysować obrazki do tej aktywności.

Zasady:

Przyjrzyjcie się wszystkim kartom po kolei i pokaż dzieciom, które do siebie pasują. Zagrajcie w memory; odwróćcie WSZYSTKIE karty do góry nogami. Niech każdy rodzic/dziecko wybierze dwie i obróci je. Jeśli do siebie pasują, dziecko zostawia je sobie i mówi wszystkim co zostało stworzone tego dnia. Jeśli nie uda im się znaleźć pary, próbuje kolejna drużyna. Grę należy kontynuować, aż KAŻDA DRUŻYNA znajdzie parę albo żadna karta nie zostanie, w zależności co będzie miało miejsce wcześniej. Jeśli dzieci jest więcej niż par, należy powtórzyć grę, tak, żeby każdy mógł wygrać zestaw.

II. Świat innych ludzi

A. Zdobądź sprawność Służba społeczności.

Wymagania:

1. Wysłuchaj czytanej książeczki/opowiadania o osobach służących społeczeństwu (strażak, weterynarz, obsługa lotniska, bibliotekarz, piekarz).
2. Przebierz się i udawaj osobę służącą społeczeństwu.
3. Weź udział w zabawie ruchowej wykorzystującej umiejętności przydatne w służbie społeczeństwu (bieganie, wspinanie się, słuchanie).
4. Wykonaj pracę na temat osób służących w społeczeństwie.

Pomoc:

Uwaga: W miarę możliwości zaproś pracownika społecznego (lekarza, pielęgniarkę, strażaka czy policjanta). Jest to świetny pomysł, który pomoże dzieciom wynieść wiele nawyków służenia.

Kilka tygodni wcześniej zaproś strażaków lub policjantów, żeby przyjechali swoimi samochodami z całym wyposażeniem, by pokazać młodym ludziom ich pracę. Możecie też odwiedzić posterunek policji lub remizę strażacką. Ta aktywność może być przeprowadzona dla całej drużyny, zwłaszcza, że większość stopni, zarówno zuchowych jak i harcerskich ma w wymaganiach coś związanego z służbą społeczną, przywództwem lub bezpieczeństwem.

1. Jeśli zaprosiłeś gościa, niech opowie on odpowiednią dla wieku historię na temat swojej pracy koniecznie pokazując odpowiednie rekwizyty.
2. Przygotuj z rodzicami odpowiednie przebrania dla pielęgniarek, lekarzy, budowlańców, hydraulików, policjantów, strażaków i innych pomocników społecznych. Spróbuj zorganizować jak najwięcej rekwizytów (stetoskopy, narzędzia, gaśnice itp.).

   Zasadniczo jest to gra polegająca na wcieleniu się w ludzi pomagających innym. Możesz z tego zrobić specjalne wydarzenie. Jeśli dorośli również się przebiorą, mogą prosić o pomoc małych pomocników i stworzyć duże szpitale, remizy czy budowy. Mogą zadawać pytania o ich pracę i zademonstrować czego się już nauczyli o osobach, za które się przebrali! Jako dorośli prowadźcie rozmowę, tak, by dzieci dzieliły się wiedzą, którą zdobyły i pomóżcie budować im tę wiedzę o dorosłych pracownikach społecznych!
3. Gra z punktu 2 może również być wypełnieniem tego wymagania.
4. Kukiełki to świetna zabawa do sprawdzania zdobytej wiedzy. Niech każde z dzieci zrobi kukiełkę i użyje jej, by opowiedzieć dorosłym, czego nauczyli się o pracownikach społecznych.

Dwa typy kukiełek

Kukiełka z brązowej torebki - wyszukaj w internecie jak zrobić kukiełkę z torebki śniadaniowej.

Kukiełki na patyku - na papierze technicznym wydrukuj wzór pracownika społecznego.

- Niech dzieci pokolorują obrazki, a później wytnij dziurę na palce.
- Daj każdemu dziecku patyczek i pokaż, jak przykleić górną część patyczka do obrazka, by stworzyć kukiełkę.
- Później dzieci mogą zrobić przedstawienie, gdzie każdy będzie opowiadał o swojej kukiełce pracownika społecznego.

III. Świat przyrody

A. Zdobądź co najmniej dwie z poniższych sprawności: Akweny, Owady, Gwiazdy, Pogoda I lub Zwierzęta w ZOO.

Akweny

Wymagania:

1. Wysłuchaj czytanej książeczki/opowiadania o jeziorach, strumieniach, rzekach, morzach i oceanach.
2. Zaśpiewaj piosenkę o jeziorach, strumieniach, rzekach, morzach i oceanach.
3. Weź udział w zabawie na temat jezior, strumieni, rzek, mórz i oceanów.
4. Wykonaj pracę plastyczną na temat jezior, strumieni, rzek, mórz i oceanów.

Owady

Wymagania:

1. Wysłuchaj czytanej książeczki/opowiadania na temat insektów.
2. Powiedz trzy ciekawostki, których się dowiedziałeś na temat insektów.
3. Weź udział w zabawie ruchowej o tematyce dotyczącej insektów.
4. Wykonaj pracę plastyczną na temat insektów.

Gwiazdy

Wymagania:

1. Wysłuchaj czytanej książeczki/opowiadania o gwiazdach.
2. Powiedz trzy ciekawostki, których dowiedziałeś się na temat gwiazd.
3. Weź udział w zabawie ruchowej związanej z gwiazdami.
4. Wykonaj pracę plastyczną dotyczącą gwiazd.
5. Zaśpiewaj piosenkę o gwiazdach.

Pogoda I

Wymagania:

1. Wysłuchaj czytanej książeczki/opowiadania na temat pogody.
2. Powiedz trzy ciekawostki, których się dowiedziałeś na temat pogody.
3. Weź udział w zabawie związanej z pogodą.
4. Wykonaj pracę plastyczną dotyczącą pogody.

Zwierzęta w ZOO

Wymagania:

1. Pójdź na wycieczkę do zoo, jeśli to możliwe lub obejrzyj film o zoo.
2. Jakie zwierzęta widziałeś?
3. Jaki rodzaj jedzenia jadła większość z nich?
4. Czy widziałeś jakieś ptaki? Jeśli tak, wymień ich nazwy.
5. Narysuj lub pokoloruj dwie rzeczy, które widziałeś w zoo.
6. Kto stworzył wszystkie zwierzęta, które widziałeś w zoo? Czy umiesz znaleźć odpowiedź na to pytanie w Biblii? W którym miejscu?

Dodatkowe sprawności dla Małych Owieczek:

- Alfabet I
- Kolory
- Muzyka
- Liczby
- Pociągi i ciężarówki
- Rowerki
- Żubry I
- Murowanie

